

HLAS NÁRODA

"Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
Ihť svorným Buh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN.
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2041

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 50 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) IX. — Číslo (No.) 9.

Sobota (Saturday) 25. února (February) 1984

První pokus o komunistický puč na začátku republiky

Z nejposlednějších porad moskevských zuprodanců Klementa
Gottwalda a Antonína Novotného před únorovým pučem r. 1948:
letos tomu už bude 28.2. celých 36 let. — Jak dlouho ještě?

(Záznam jednoho z přímých
účastníků organizované obrany
proti komunistickým pokusům
o státní převrat v roce 1920.)

Pozn. redakce: Tento připomín-
kový článek otiskujeme pro
naše čtenáře z řad nejmladší
generace exulantů, která se v
„jednotné škole“, zavedené
komunistickým režimem, o
prvním pokusu o „dělnickou re-
voluci“ v ČSR asi doslechla s
výkladem, že tehdejší „vlád-
noucí buržoazie“ tuto revoluci
násilím potlačila. A proto této
mladé generaci exulantů jen
připomínáme, že r. 1920 v
mladé Československé repub-

lice existovala skutečná demok-
racie, která se mohla bránit, že
SSSR byl tehdy slabý a od nás
daleko - (oproti pozmeněné
situaci po květnu 1945 a v únoru
1948) - a že tehdy měla repub-
lika prozíravého a odvážného
presidenta T.G.M., který v
rozhodné chvíli dovedl říci
národu, vojsku i četnictvu, že se
svedenou lizou diskutovat
nelze!

V roce 1920 konaly se u nás
první parlamentní volby. Strana
sociálně demokratická dosáhla
při nich rozhodujícího vítězství,
neboť ze tří set poslanceckých
mandátů jich obdržela 74. Dos-
tala do rukou jednu čtvrtinu

parlamentu. Druhá nejsilnější
strana, republikánská, měla
tehdy 40 mandátů; třetí strana
národně socialistická, dosáhla
24 mandátů a národně demok-
ratická 19 mandátů. Z šestnácti
ministrů bylo 7 sociálních de-
mokratů, čtyři republikáni, tři
národní socialisté a dva národní
demokraté. Ministerským pře-
dsedou byl sociální demokrat
Vlastimil Tusar.

V lůně sociální demokracie
povstala levicová, komunistická
opozice, která si založila nej-
prve z poslanců, kteří se k ní
hlásili, vlastní parlamentní klub,
nazvaný sociálně demokratická
levice, svůj vlastní deník Rudé
právo, jako protějšek k sociálně
demokratickému Právu lidu, a

později i svou vlastní stranu,
KSČ. Materskou stranu opu-
stilo a do klubu komunistických
poslanců vstoupilo 26 poslanců
a při staré sociální demokracii
zůstalo 48 poslanců. Do popředí
komunistické strany se dostal
doktor Bohumil Šmeral, známý
svým rakušáckým a protinárod-
ním postojem za Rakouska,
dále poslanec Vodička, známý
Martyška, který byl příčinou
smrti legionářského hrdiny našim
bezprostředním
(Pokračování na str. 12)

Hojnost Božího požehnání vyprošujeme

Njd. Otci DANIELU W. KUČEROVI,
O.S.B.

v den jeho nastolení za arcibiskupa
v metropolitním chrámu sv. Archanděla Rafaela
v Dubuque, Iowa
ve čtvrtek, 23. února 1984

Při tomto vzácném uznání, kterého se Vám, Excellence, od svatého Otce Jana
Pavla II. dostalo, dovoluujeme si Vás zároveň poprosit o Vaše otcovské požehnání
pro nás i pro dnes trpící vlast našich předků, odkud přišli i Vaši prarodiče.

Nechť naši národní svatí patronové, jejichž tradicemi jste byl odchován v rodině,
v osadě Bl. Anččky České i ve svatoprokopském opatství v Lisle, Vás ochraňují,
žehnají Vám ve Vaší další pastýřské službě svěřenému Božímu lidu.

Urodna pole Iowa oralo i několik pionýrských generací příšlých do USA z naší
staré vlasti a tak se na svých pastoračních cestách po lowě setkáte v chrámech s
našími českými svatými, kteří Vám připomenou jejich pašlapání, nikoliv však opu-
štěné dědictví. Všude tam v těch kostelích prosíme Vás, nejdůstojnější Otče arcibis-
kupe, místním věřícím laskavě připomínajte rodnou vlast sv. Václava, Ludmily, Voj-
těcha, Prokopa, Jana Nepomuckého i Jana Neumanna a historický domov
Pražského Jezulátka.

Za Národní svaz českých katolíků:

Albina Marková, tajemnice

Otec Vojtěch Vít, O.S.B., kaplan

Václav Hytnar, předseda

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Cicero, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

Sloupek informací

o novém, málo známém státech BRUNEI na severním pobřeží ostrova Borneo v Indonésii a o těžkém životě obyvatel africké Ugandy, jejíž diktátorští vládcí ji vrátili do dob předkoloniální bída, nespravedlnosti a útrap.

Lidská pýcha a omezenost se dopouští všude na světě starých chyb; nejprve blahobyt, osobní slávu a luxus jen pro lidi u politické moci; chudoba, bída lidu a jeho útrapy nikoho z dočasných mocipánů nezajímají.

Malý sultanát Brunei na severním pobřeží ostrova Borneo, velký jako stát Connecticut - (2.226 čtverečních mil) - s 205.000 obyvateli, se po 96 letech britské nadvlády stal na začátku roku 1984 nezávislou zemí. Tento ministát je však velmi bohatý: má bohatá ložiska ropy a přírodního plynu. Jeho důchod „per capita“ činí \$22.000 ročně, což je dvakrát více než ve Spojených státech; v tomto se Brunei plně vyrovná olejářským sejkovstvím Arabského poloostrova. Vloni Brunei prodal cizím na 60 milionů barelů ropy a 5 milionů tun přírodního plynu. Jeho příjem činí 2,8 bilionu dolarů, zatímco vydání dosáhla pouze výše jednoho bilionu dolarů. Brunei má dnes rezervu asi 13 bilionů dolarů v cizích měnách. V hlavním městě Bandar Seri Begawan, kde žije 30.000 obyvatel, lidé bydlí v moderně zařízených domech, mají auta,

televize a chlazení vzduchu, avšak jinak tento stát zůstává zaostalou zemí. Pokusy o rozšíření její ekonomické základny a o zcivilizování venkova nebyly dosud systematicky podniknuty. Úsilí o dosažení soběstačnosti v rýži a jedlých olejích, základních pokrmech tamního obyvatelstva bylo dosud velmi chabé. Podle odhadů odborníků bude olejové bohatství v Brunei vyčerpáno asi za 20 let. Země je dosud zalesněna džunglí a tropickým pralesem; doprava z místa na místo je na souši dosud možná pouze pěšky po stezkách, či lodí po moři. Hlavní starostí vlády 36-letého sultána Muda Hassanal Bolkiha-a bylo zbudovat v hlavním městě na důstojné oslavení dne nezávislosti nový stadion o 50.000 místech, nové hotely, nové vládní budovy a nový Panovnícký luxusní palác, jehož postavení bude stát na 250 milionů dolarů. Velké podzemní bohatství Brunei je předmětem dychtivosti sousedních zemí Malajska a Indonésie. Dosud zajišťují jeho bezpečnost britská posádka vojáků Ghurkas a domácí armáda o 4.000 mužích, které velí britští důstojníci. Tato armáda má k dispozici 6 dělových člunů, vybavených

moderními stíselami „Exocet“ francouzské výroby, 12 tanků, jednu baterii protiletadlové obrany a jednu eskadru vojenských helikoptér. Tento stav zůstal v platnosti i po dosažení nezávislosti země a zůstane v platnosti na neurčitou dobu. Přitom se Brunei snaží zlepšit diplomatickou cestou své vztahy s dychtivými sousedy; má v úmyslu utvořit se 4 jinými zeměmi „Společenství zemí Jihovýchodní Asie.“ Budoucnost Brunei by mohla být ohrožena také zevnitř, kde moená čínská menšina, tvořící asi třetinu obyvatelstva, je v opozici proti sultanově vládě, protože Číňanům odpírá udělit plný občanský statut. Režim se snaží provádět nucenou islamizaci všech obyvatel a mnozí buddhističtí Číňané se raději rozhodnou uniknout vládní opresi odchodem ze země. Politická opozice proti vládě však existuje i mezi domorodým malajským obyvatelstvem. Tato opozice se v r. 1962 pokusila vyvolat revoluci proti sultanovi, avšak tento pokus byl rozdrčen posádkou britských vojáků. Političtí pozorovatelé se domnívají, že za přítomnosti Angličanů se Brunei pravděpodobně podaří udržet si svou nezávislost i v budoucnosti. Prostředky k udržení této nezávislosti budou vedle přítomnosti britské armády a dobrých vztahů se sousedními zeměmi také nucená islamizace všeho obyvatelstva a úzká vládní kontrola nad bohatstvím, na kterém se budou moci podílet pouze vládě věrní muslimští obyvatelé.

Tak jako v Ugandě- to dopadá všude, kde výbojná a domýšlivá vládce „lidu“ nejsou ani v nejmenším moudří, dovolávají se lidové demokratického zřízení, a protože na svůj úkol nestací a svých vládních privilegií se nechťejí vzdát, vydržují si k své obraně dobře placenou policii.

Uganda byla kdysi považována za „perlu Afriky“; její ekonomie byla po obdržení nezávislosti prosperující, neboť Uganda byla hlavním vývozcem kávy, cukru, čaje a bavlny. Obyvatelstvo žilo v míru a v poměrně bohatství. Potom však přišla diktatura pološileného a krvelačného vojáka-primitiva, mstivého obra, mohamedánského ldi Amína, která porušovala základní lidská práva, vyhladila na 300.000 příslušníků kmenů nepřítulných Aminově vládě, a ekonomii země přivedla do chaosu a na pokraj zhroutení. Nyní, pět let

po svržení Aminovy diktatury není však v Ugandě situace o mnoho lepší. Vládní kruhy jsou prolezlé korupcí, uměle udržují atmosféru teroru, a další popravy, trýznění i nespravedlivé žalářování nevinných jsou běžnými jevy. Špatně placení vládní vojáci stále plení na venkově i ve městech: kradou potraviny, šatstvo, peníze, jízdní kola, rozhlasové přijímače i hodinky. Kdo se jim zdráhá vydat to co požadují, je bez milosrdenství zastřelen. Už bylo popraveno mnoho civilistů pouze podezříváných z tajných styků s guerily. Často jsou i pobiti nevinní, bezbranní lidé, včetně žen a dětí, kteří se náhodnou naskytinou na místě či ve vesnici, kde dojde ke střetnutí mezi vojáky a guerily. I lidé, jen zběžně podezřívání z opozice proti vládě, jsou zatýkáni a bez soudu posíláni do vězení.

V jedné vesnici, přepadené kolem loňských vánoce guerily, bylo vládními vojáky zatčeno asi 60 civilistů, podezříváných, že z donucení vydali guerilům potraviny; potom už ovšem nikdo nikdy tyto lidi neviděl. V září 1982 bylo z jezera Victoria vytáženo na 50 mrtvol mladých lidí; všichni byli předtím z neznámých důvodů postřeleni. Političtí oponenti jsou často uvězněni bez soudního procesu a drženi ve vězení na neurčito.

Poměry ve věznicích jsou hrozné: cely jsou přeplněny, vězni jsou týráni, sanitní zařízení tam neexistuje, vězni dostávají jen málo jídla a pitné vody, takže mnozí z nich zemřou hladem a nemocí. Vězni jsou bičováni ostatním drátem, střílení do kolena, nebo do kotníku, nebo ubodávání bajonety k smrti. Mrtvoly pak jsou nakládány do nákladních aut a odváženy na neznámé místo. Armáda a policie se tak snaží rozdrtit terorem opozici proti vládnoucímu prezidentu Miltonu Obote, který se r. 1980 po osmi-

leté Aminově diktatuře opět vrátil k moci. Byl zvolen prezidentem při volbách, které se prý konaly „po africku“ - málo demokratickým způsobem. Proti Obotemu bojují guerilové bývalého presidenta Yusefa Lule-ho, pod jménem „Hnutí národní resistance“, kteří západně od hlavního města Kampály kontrolují území o rozloze 10.000 čtverečních mil. Na severu země zase terorizují venkov skupiny bývalých Aminových vojáků, kteří nikdy neodzbójili. Guerilové podnikají útoky na armádní posádky, na cesty a různé vládní objekty. Vládní armáda není ani vycvičená ani disciplinovaná, a Obote ji určitě nedrží pevně ve svých rukou. Inflace je vysoká, mzdy nízké, mnohé základní životní potřeby pro obyčejné obyvatele jim jsou nepřístupné. Průmysl byl znárodněn a vládě chybějící prostředky na nákup a dovoz z ciziny potřebných surovin a náhradních součástí pro stroje.

K zlepšení celkové situace v Ugandě by bylo zapotřebí nejdříve provést rekonstrukci celonárodního hospodářství, avšak Obotemu k tomu chybějí prostředky a odborné znalosti. Nedostatek bezpečnosti a stability v zemi pak odráží cizinu od poskytnutí výpomoci, které by ostatně vládní kruhy zneužily pro své obohacení.

Katolická církev, mající v Ugandě asi 5 milionů věřících, - (což představuje 35 % veskerého obyvatelstva) - se sice těší velké úctě lidí, avšak na veřejný život a na vládu země nemá žádný vliv. Ještě hodně vody tedy proteče všemi třemi povodními Afriky - Nílem, Kongem i Zambezim, než v Ugandě a v ostatních předčasné osamostatněných zemích na březích těchto afrických vel-etoků se jejich občanům začne pohodlněji žít a bezstarostněji dýchat.

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CIRKVI, NÁRODU

VIDÁVA:

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

RÍDÍ: Dp. VOJTECH VIT, O.S.B. s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK 111 West Washington Str., Suite 1360, Chicago, Ill. 60602 (312) 263-6060

ROČNÍ PREDPLATNÉ: v USA \$25.00

Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit anž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. - Zasláné rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

February 25, 1984 — Vol. IX, No. 9.

BOHEMIA RESTAURANT

6026 W. Gemak Rd., Cicero

DAILY FRESH HOME COOKING
BOHEMIAN AND AMERICAN
CUISINE
HOME MADE PASTRY

BUSINESSMAN'S LUNCHEES
Mon. Thru. Fri.
11 A.M. - 3 P.M. \$3.49

TAKE OUT ORDERS

DAILY SPECIALS

OPEN 11 - 7.30 - Mon, Sun. Closed Wednesday

☎(312) 652-8351

Your Hostess: Jarmila Dobnal

Srdečné pozvání na maškarní „Mumraj“ Klubu Domov z NSČK a na filmové představení s Járou KOHOUTEM

zvláště tu pražskou - která byla a zůstala i v dnešním Československu jarním dostaveníčkem Prahy mladých a všech generací. Moře poutníků tam vždy spěchalo a dodnes spěchá, i když někdy nohy ještě čvachtají v studeném roztávajícím sněhu, protože na sv. Matěje se v Praze - Dejvicích muselo vždycky aspoň na chvíli slunce zasmát. Sami však víte, že na promóčních botách nezáleží, když vám létají nad hlavou houpačky, jezdí vozy horské dráhy a když žaludek je nasycen poutovými dobrotami: opékanými buřty počínaje a cukrovou vatou, perníkem, zmlínou a kyselými okurkami konče. Když oči se otáčejí i po ostatních poutových atrakcích, které buď z finančních důvodů, anebo z nedostatku času jste vynechali, nic vám to nevadí, hlavně, že jste ještě - jako mládenci - mohli oči nechat na té mladičké divčí kráse lokýnek, jarních kloboučků, úkosných pohledů, ladné chůzi - a děvy samozřejmě na libivých kudrnatých svíhácích.

Milí přátelé, přijměte naše srdečné pozvání na náš tradiční maškarní „Mumraj“, který letos pořádáme v sobotu 25. února 1984 v příjemném sále chicagského Velehradu 2657-59 So. Lawndale Ave.

K zaparkování vašich aut použijte hlídánoho parkoviště obchodu „Edmar Foods“ naproti budově Velehradu na Lawndale Ave.

Jelikož náš Mumraj připadá v letošním přestupném roce na 25. února - (jinak je Matěje 24. února) - nebylo těžké zvolit jeho ráz. Kolik našich lidových úství se vztahuje k svátku sv. Matěje - („Na sv. Matěje - každá myš díra se zavěje; Svatý Matěj ledy láme, nemá-li je, nadělá je.“) A potom, kdo by nezavzpomínal na „Matějskou pout“ -

si máte udělat, poněvadž výstížených námětů je moře!

V této masopustní karnevalové a zároveň už jarní radostné poutové náladě uvítáme mezi sebou známého nezmarného komika, divadelního a filmového herce, autora divadelních her, písní, rozhlasových scén a humoristických románů, nestárnoucího a stále mladistvého Jára Kohouta.

Představovat Jára našemu publiku je zbytečné. Příslušníci starších generací jej znají z filmů, z divadla, z uměleckých estrád atd. ještě z domu. Příslušníci generací mladších jej jistě zaslechli doma v relacích, vysílaných rádiem „Svobodná Evropa“, ve kterých zesměšňoval komunistické mocipány, ale přitom jen dočasně nájemníky pražského Hradu českých králů a svobodně zvoleného prezidenta první republiky. Mnozí krajané a exulanti jej již znají také z četných zájezdů a vystoupení mezi námi; Jára nejezdí jen po USA a Kanadě, ale i po Evropě a oblibili si jej i v Austrálii, kam se letos opět rozjede.

A poněvadž letošního roku - ale až ke konci 9. prosince/ - Jára bude slavil svou osmdesátku - /kdybychom vám to neprozradili, tak byste mu těch osmdesát křížků nečítali/ - tak jej našinci všude chtějí mít, aby mu mohli zazpívat „mnoga ljeta živijo“, bude letos jako „na roztrhání.“

My v Chicagu, které před lety navštívil skoro jako „první“ v USA, zahajujeme našim letoš-

ním Mumrajem toto Járovo celoroční oslavování zase jako „první.“

Přijďte tedy mezi nás v co nejhojnější počtu! Přiveďte své rodiny a známé a uvidíte, že toho nebudete litovat! Výtečné se pobavíte a zasloužilému Járovi uděláte radost, když mu přijdete k té jeho nastávající nenuvřitelné osmdesátce osobně povínovat!

K tanci a poslechu bude hrát oblíbená hudba George Kollariče. Bude i tradiční půlnoční průvod masek a volba nejkrásnější masky večera; masky, vybrané porotou, budou odměněny cenami.

Domácí večere se začnou podávat v 7:00 hod. večer, kdy bude otevřen i plně zásobený bar. K dostání bude káva s výborným domácím pečivem a obložené chlebičky.

Cena lístku v předprodeji a pro maskované účastníky: \$7.00, pro nemaskované u pokladny Velehradu \$8.00. Předprodej lístků v Berwynu v obchodě F. Panenera a v Marina's Beauty Salon, v Chicagu v redakci Hlasu národa a u členů Klubu Domov. O rezervaci stolů volejte v úředních hodinách redakci Hlasu národa: ☎ 762-2044; během dne Julinku Kusslovou: ☎ 518-5341, a večer Františku Uhlířovou: ☎ 484-2106.

Doufáme, že jsme vám tentokrát připravili opravdu veselé rozloučení s masopustem, a proto se na tu veselost přichystejte!

A nakonec ještě jedno důležité upozornění a milé překvapení. Abychom tentokrát přítomnost Járy Kohouta náležitě využili, druhý den v neděli,

26. února ve 4:00 hod. odpoledne, pořádáme rovněž v sále Velehradu „Filmové odpoledne“ s tímto našim populárním filmovým hercem. Jak z krajských novin jistě víte, Jára se svým „biografem“ jezdí již několik roků po světě a všude sklízí velké úspěchy. Uvidíte ukázky ze starých filmů, které Jára natočil a ve kterých hrál: na př. „Na ty louce zelený“, „Lojzicka“, U svatého Matěje“ a jiné. Na plátně se objeví tváře, které jste tak dobře znali: Plachta, Pištěk, Oldřich Nový, Ferenc Futurista, Eman Fiala, Alena Kohoutová, Hana Vítová, Karel Hašler, Věra Ferbasová, Zita Kabátová, Marvan, Nedošinská a jiné. Toto retrospektivní promítání Járy doprovází humorné vlastním živým slovem. Rovněž budou předvedeny ukázky z Járovy americké činnosti.

Příslušníci starších generací přijďte si zavzpomínat na staré zlaté časy! A vy z mladších generací nepropásněte příležitost podívat se, jak se vaši rodiče, babičky a dědečkové bavili! Uvidíte, že ani vy nebudete litovat, a že se všichni pobavíme, zasmějeme a prožijeme společně hezké odpoledne!

Vstupné \$4.00. Lístky v předprodeji na týchž místech jako lístky na Mumraj, anebo přijďte-li na Mumraj v sobotu večer do Velehradu, můžete si je zakoupit přímo tam.

Bude k dostání občerstvení a rovněž bar bude otevřen.

Tešíme se s vámi se všemi na shledanou!

Za pořádající výbor Klubu Domov František Desenský
předseda
Františka Uhlířová
tajemnice

KLUB DOMOV Z N.S.Č.K.

PORÁDÁ

VESELÝ MAŠKARNÍ mumraj,

V SÁLE CHICAGSKÉHO „VELEHRADU“
2657-59 S. LAWNDALE AVE. V CHICAGU;
vechod z 27. ulice

V SOBOTU 25. ÚNORA 1984
vystoupí

Jára Kohout

- ★ Karnevalová taneční zábava
 - ★ Hudba G. Kollariče
 - ★ Volba nejkrásnější masky večera
 - ★ Kuchyně a bar otevřeny od 7 hod. večer
- ZAČÁTEK V 8 HODIN VEČER

Vstupné: u pokladny \$8.00

Masky (zavazné) a lístky v předprodeji \$7.00

Předprodej lístků v Berwynu u F. Panenera, Marina's Beauty Shop, v Chicagu v redakci H. N. a u členů Klubu Domov

Při zpěvní části programu bude Jára Kohouta doprovázet -
Dr. Jiří Blum

Raz večera:
„U sv. Matěje“

**Kašpárkovo
loutkové divadélko**

v sobotu 25. února 1984
ve 4 hod. odpoledne,
v Masarykové škole
5701 W. 22nd Place, Cicero

Má poklonka, nazdárek,
klání se vám Kašpárek!!

KLUB DOMOV Z NSČK
pořádá

Filmové odpoledne

s

Járou Kohoutem

v sále chicagského „VELEHRADU“

2657-59, So. Lawndale Ave.

V NEDĚLI 26. ÚNORA 1984

Začátek 4:00hod. odpoledne

DAR: \$4.00

DOBA "BĚHEM ROKU"

8. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Prosíme tě, Bože, dej, — at' svět uzná tvůj řád a dojde pokoje, — aby ti církev mohla sloužit beze strachu — a v radostné oddanosti. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE

(Iz 49, 14-15)

Slón Fiká: "Hospodin mě opustil, Pán na mne zapomněl." Copak může žena zapomenout na své nemluvně, není jí lito plodu vlastního těla? I kdyby ona zapomněla, já přece na tebe nezapomenu!

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOSTOLA PAVLA KORINTÁNŮM

(1 Kor 4, 1-5)

Bratři! At' se na nás každý dívá jako na Kristovy služebníky a správce Božích tajemství. A když tedy někdo něco spravuje, požaduje se ovšem od něho, aby bylo na něj spolehnutí.

Mně na tom pramálo záleží, abych dostal posudek od vás nebo od nějakého jiného lidského soudu. Ale ani já sám o sobě sudek nepronáším. Moje svědomí mi sice nic nevyčítá, ale tím ještě není vyneseno rozsudek v můj prospěch. Úsudek o mně patří Pánu.

Proto už nic nesud'te předčasně, než přijde Pán. On také vynesie na světlo věci, které jsou dosud ukryty v temnotách, a učiní, že bude zřejmé, jaké kdo měl úmysly. A teprve tehdy může každý dostat od Boha chválu, jaká mu náleží.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE

(Mt 6, 24-34)

Ježíš řekl svým učedníkům: "Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět a druhého milovat, k jednomu se přidá a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku.

Proto vám pravím: Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv? Pohled'te na nebeské ptactvo; maseje, nefče, nesklízí do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí. Což vy nejste o mnoho cennější?

Kdo z vás může o jedinou píď prodloužit svůj život, bude-li se starat?

A o oděv proč si děláte starosti? Podívejte se na polní lilie, jak rostou: nepracují, nepředou — a pravím vám, že ani Salomoun v celé své nádheře nebyl tak oděv jako jedna z nich. Jestliže tedy Bůh tak obléká polní travu, která dnes je a zítra bude hozena do pece, neobleče tím spíše vás, malověrní?

Nemějte tedy starost a neřkejte: Co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat? Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete. Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.

Nedělejte si starost o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost vlastního trápení."

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

Cermak Plaza Dental Center

7034 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILL.
(přmo proti Cermak Plaza)

Tel.: 788-9305 -(6)

Návštěvní hodiny:

9 a.m.—5 p.m. pondělí—pátek; 9 a.m.—2 p.m. sobota
Večerní "appointment" dle dohody.

Prohlídky, porady, rozpočty zdarma.

Pomůžeme vám vyřešit všechny problémy vašeho chrupu
k vaší úplné spokojenosti.

Tomáš SPIDLÍK

Umíte se vysmát sami sobě?

Starší mniši rozdělávali lidi duchovní od světských podle toho, nad čím kdo pláče. Pláč je totiž velmi složitá věc; má nepřehlednou řadu různých motivů. Vzpomínáte si na přísloví o knize? Podobně by se dal formulovat princip: „Pověz mně, nad čím pláčeš a já ti povím, kdo jsi.“ - Antickému člověku byl možná pláč rozpoznávacím znamením charakteru proto, že se tehdy nikdo nestyděl plakat veřejně. Slzy se nepotlačovaly. Ovšem smích, ten se považoval za známku neukázněnosti, a bylo „bontonem“ jej potlačit.

Dnes je tomu zřejmě naopak. Povinnost „keep smiling“ - vždycky s úsměvem - zatlačí do skryté vrstvy osobnosti všechny smutky. Kromě toho je moderní člověk skálopevně přesvědčen, že je smích jediný účinný prostředek proti všemu, co ho trápi. Proto smích hledáme přirozeně, a i uměle ho provokujeme. Ovšem i smích má tisícero odstínů a příčin. I na smích se dá asi aplikovat zásada: Pověz mi, čemu se směješ a povím ti, kdo jsi.

Čemu se tedy obvykle smějeme? Když jsem kdysi dávno studoval první kurs filosofie, definoval nám profesor žert jako „nečekanou analogii“. Studentský klán se toho hned chopil a vzápětí jsme vyzývali pověstného vtipkaře, aby nám pronesl nějakou hloupou nečekanou analogii. Proč jsme tolik stáli o vtipy? Byli jsme mladí. Mladí se rádi smějí. A byli jsme studenti. Studenti rádi vtipkují. Proč zrovna studenti?

Díval jsem se na malé děti, které se nadšeně směly. Držely se za ruce a prudce se točily dokola. Je to směšné? Rozhodně to vyvolávalo smích. Řekli bychom, že je to naprosto přirozené. Je to čistá radost z pohybu a z rostoucí životní síly. Ale najednou malý nezbeda, který nejvíce výskal, zakopl a sesypal se jak dlouhý tak široký do trávníku. Ted' teprve následoval výbuch hlasitého smíchu - živelně a nezadržitelně. Je to úplný protiklad. Děti se smějí tomu, že se něco daří, a smějí se ještě nadšeněji, že se to druhému nepovedlo. Řekli bychom, že ta první radost je čistá, a že ta druhá je škodolibá, nepěkná. Jisté je, že obojí druh radosti už v mládí kvete. U studentu pak ten druhý druh nabývá obvyklé prvenství. Co

si mohou lepšího přát k všeobecné veselosti, než když profesor, který je postrachem u zkoušek, sklouzne se stupínku, když mu vyčívá nějaká část obleku, která má být skrytá, když se přefekne, nebo když neupozoruje, co škodoliběho mu kluci provedli.

Tyto směšné situace se ovšem dají uměle vyprovokovat. Dá se nastrčit židle u katedry tak, aby sklouzla, dá se zálučně položit profesorovi otázka tak, aby se splel a řekl hloupost, aby se, jak se říká, pořádně „shodil“.

Studenti mají stálou potřebu „shazovat“ nejenom profesora, ale dokonce i to, co jim hlásá, zvlášť když se jim to předkládá jako něco vznešeného. Profesor nadšeně rozbírá baladu. Muže si být jist, že za chvíli se někdo najde, kdo složí parodii. V tom bývali studenti opravdoví mistři. Konec konců úspěchy, které „mivali“ Voskovec a Werich, pocházejí ze stejného stylu humoru.

Rádi to posloucháme, rádi se tomu smějeme, ale přitom si uvědomujeme, že tu začíná jakási šikmá plocha, po které se pomalu sesouvá všechno, co je krásné, co má být ušlechtilé a vážené. Máme pro to náš typický český výraz „švejkovina“. Parodii, vtipem a zesměšňováním se shodí všechno, co má stát. Chee-li v takové situaci někdo mluvit o ideálech, odejde zklamaně: „Vždyť tu jsem jenom pro smích, dělají si ze mne šaška.“

Smích a žert, který je výraz života a jeho rytmu, se ted' stává destruktivním prvkem; ironie cyniků je jako mráz, který pálí květy. Jak se to mohlo stát? Varujte se takového smíchu. Napomínával nás starý profesor: smějte se čistě a radostně; pravá radost má stavět a nebořit! Je to upřímně míněná rada, ušlechtilá, ale zřejmě neuskutečnitelná. Při stavění se totiž také boří. I to patří k životnímu procesu. A při hlásání pravé víry se nějakým způsobem kácejí modly.

Začneme prvním příkladem s dětmi, které se smějí v kole. Jeden z chlapců se začal vytahovat svou dovedností: spadl však, vysmáli se mu, ale zase si jsou všichni rovni. Ironický smích vyrovnává, srhuje to, co se nadřazuje. Studenti dorůstají, jsou plni iniciativy, ale nad vším se vznáší autorita profesora. Oblubují se ve vtipkování. Mladý student začíná myslit, ale přednáší se mu už hotové ideály a vznešené cíle. Shodí je parodii.

Neustálým předmětem vtipů a parodií jsou všechny totalitní režimy, jejichž zastánci naopak

nedovedou vtip pochopit a nejmenší narážky považují za urážky. „Malý český člověk,“ který žil po staletí přikřčen, pochopitelně vyvinul mistrovsky typ „švejka“, který všechno veliké převede nenápadně na malinké, aby se tomu nemusel klanět a aby setřásl strach.

Je tedy i parodie, ironie a výstižný vtip důležitými prvky ve vývoji svobodného člověka. Dnešní doba tento druh uvolení potřebuje. Mnoho relativních věcí se zabsolutizovalo. To, co mělo člověku sloužit, se mu stává nadřazeným principem. Rozhlas, televize, noviny nám ukládají denně břemena problémů, která neuneseme; proto je setřese ironií a vtipem. Mnoho lidí chce mluvit za nás, zesměšňuje je, abychom měli od nich odstup. Hlásají nam ideály, po kterých netoužíme. Obrátíme je proto naruby, aby se staly směšnými.

Člověk, který se dovede takto bránit, se stává svobodným uprostřed nátlaku vnějšího i vnitřního. Dovede se smát, a to je jeho záchrana. Může to však být i jeho tragika; je-li škodolibý, naučí se „shazovat.“ Když se pak ke škodolibosti připojí v člověku závist a uražená pýcha, může se sarkasmus a cynismus stát dokonce trvanlivým znakem něčí povahy, a to pak už před ním neobstojí nic. A co když pak smíchem a ironií odbude i to, co by jeho samého mělo postavit na nohy? Co když zrelativizuje posměškem i to, co je absolutní? — Prostě: Všeho moc škodí!

Kdesi jsem četl duchaplnou poznámku: Umění se smát je stejně těžké, jako umění jist. Jidlem se zdraví zachovává i ničí. Nežijeme proto, abychom jedli, ale jíme, abychom žili. Vybíráme mezi hodnotami, které se nám předkládají. Mistrovské umění životní je umět brát vážně, co je vážné a smát se tomu, co se za vážné vydává a ve skutečnosti vážné není. V pravidlech starých mnišů se zakazuje bujarý smích, ale předpokládá se jako samozřejmý stálý tichý úsměv. Je to jakoby stálý svobodný postoj člověka ke všem věcem tohoto světa. S klidným úsměvem se dá vážně pracovat a odřázet to, co ruší. Ovšem, taková životní rovnováha je možná jen pro toho, kdo zná, co jedinec je vážné: Bůh a jeho záležitosti pro život ve světě i na věčnosti. Ostatní je relativní. Totéž platí o každém z nás. A zkušenost nás učí, že nejmeně laskyplní a lasky schopní jsou lidé, kteří jsou strašně urážliví a nedovedou se nikdy sami sobě upřímně vysmát.

Jaroslav Dresler

Rok od smrti Ruženy Vackové

Vzpomínka na vzácnou ženu a významnou katolickou historičku.

V Ruženě Vackové, která zemřela 14. prosince 1982, ve věku 81 let, odešla vzácná žena, jejíž život byl ve znamení tří velkých světů české duchovní kultury XIX. a Boha, hájení lidských práv a výtvarného umění. Kruté životní osudy však zabránily, aby to, čím žila, mohla vyjádřit ve velké básnické syntéze. Uprostřed války vyvraždili nacisté její matku, bratra, švagra a jejich přitele v Drážďanech, po válce ji komunisté uvrhli na základě provokace státní bezpečnosti na patnáct let a tři měsíce do vězení. Tak poznala lesk i hořkost života až do dna.

Ružena Vacková se narodila 23. dubna 1901 ve Velkém Meziříčí a v r. 1925 dosáhla doktorátu filozofické fakulty Kar-

lovy univerzity na základě práce o římských mincích. Druhý doktorát z dějin umění jí byl udělen po studiu na univerzitě v Římě. Poté se stala v Praze asistentkou výtvarného historika profesora Vojtěcha Birnbauma a přispívala do odborných a kulturně náboženských časopisů.

Byla též divadelní kritičkou a z této doby, jak sama napsala, „přichylností k divadlu.“ vznikla za nacistické okupace, kdy nemohla pracovat ve svém oboru, kniha „Výtvarný projev v dramatickém umění“. Vyšla až po únoru 1948 v nakladatelství Václava Tomsy, které komunisté brzy na to zlikvidovali. V úvodu Vacková píše, že ji věnuje „jako křížek na hrob, který je v cizině, u německé věznice v Drážďanech“, kde byli pohřbeni popravení členové její rodiny. Jinou odbočkou z její vědecké dráhy byla monografie

„Sokrates“, v níž se Vacková zabývala do problematiky sokratovské filozofie. Její divadlení odbočku, knihu o výtvarném umění na divadle, můžeme číst nejen jako teoretickou spekulaci, ale i jako rozbor mnoha inscenací Národního divadla v Praze a některých moskevských avantgardních představení. V tom, co psala, Vacková často překračovala hranice vlastní výtvarné problematiky.

Roku 1946 byla Ružena Vacková jmenována řádnou profesorkou klasické archeologie Karlovy univerzity. O této své činnosti pověděla: „Mezi mnou a posluchači byl vždy opravdu přátelský vztah. Scházeli jsme se i mimo školu, pracovala jsem s nimi vědecky tak, jako už před tím za okupace. Bylo to ovšem tak, že jsem spolu s nimi hledala v křesťanském společenství i

smysl moderního umění, zejména s mladými studenty uměleckých škol. Vždyť i v rozsudku bylo uvedeno, že jsem neuznávala socialistický realismus.“

V zimním semestru 1950/51 už Ružena Vacková nesměla přednášet, v únoru 1952 byla zatčena a v létě téhož roku odsouzena na 22 let vězení. Propuštěna byla teprve v dubnu 1967 a plně soudně rehabilitována až v létě 1969. Prošla několika ženskými věznicemi, na př. v Pardubicích a v Novém Jičíně. Jak později napsala spoluvězeňkyně, Vacková „v kriminále sice zběhla, ale zůstala vnitřně nezlomena.“ Musela tam drát peří, dělat krabičky a lepit sáčky a doplétat prsty na vojenských rukavicích, ale ve volných chvílích svým spoluvězeňkyním vyprávěla a — jak to napsala jiná její družka — „rozvíjela dějiny umění od starého Egypta po dnešek.“

Když byla soudně rehabilitována, odpověděla

Ružena Vacková na dotazy čtrnáctideníku Obroda, který byl brzy nato zakázán: „Po patnácti letech ve vězení jsem Bohu vděčná a lidem odpouštím. Po rehabilitaci jsem nabyla občanské účty k těm, kteří proti demagogickému zneužití moci dovedli znovu uplatnit právní řád. Společnost, která umí napravit vlastní nespravedlnost veřejnou a silnou spravedlností, má potom právo žádat občanskou věrnost. To zavazuje dvojnásob i nás, abychom pomáhali všem, kteří usilují o to, aby návrat k právnímu řádu byl trvalý.“

Nedlouho po tomto rozhovoru, který byl otištěn 3. července 1969, se její naděje rozplynuly. Ani v pozdním stáří však nerezignovala. V lednu 1977 byla první ženou, která podepsala Chartu 77. Byla znovu vyslýchána, obtěžována policií, ale od svého pojetí lidských práv jako božské jiskry v lidech neustoupila.

V galerii velkých českých žen patří Ružena Vacková po bok popravené Milady Horákové,

Protesty v Československu proti rozmíst'ování sovětských nukleárních zbraní

Presidentu ČSSR a čs. vládě zaslalo 1. února 1984 protest proti rozmíst'ování jaderných zbraní v Československu 939 čs. občanů, kteří podepsali petici tohoto znění:

„...Poté, co bylo rozhodnuto o rozmístění jaderných zbraní v Československu, opět naléhavěji pocítujeme ohrožení naší země, celého světa a všeho lidstva nesmyslným množním zbraní. Pokud mluvíme o míru opravdu upřímně, nemůžeme být nikdy lhostejní k žádnému zbrojení, a proto protestujeme proti jaderným zbraním kdekoli na světě. Protestujeme i proti jejich rozmístění v Československu...“

Další protest zaznamenala rakouská tisková kancelář „Cathpress.“ Sedm slovenských biskupů a ordinářů odsoudilo výrobu, rozmíst'ování a případné použití jaderných zbraní. Slovensští biskupové ve svých pastýřských listech nečinili rozdíl mezi jadernými zbraněmi, které rozmíst'ují Spojené státy, nebo Sovětský svaz, avšak odsuzují — „...ty, kdo usilují o kontrolu nad světem a nerespektují základní lidská práva...“

Jak jsme již dříve oznámili, podepsalo v Československu několik tisíc studentů petice proti rozmíst'ování sovětských jaderných zbraní v ČSSR a také přípravný výbor pro svobodné odbory v Kladně, Plzni a v Ostravě odeslal protest Ústřední radě odborů v Praze.

StB nyní zvýšilo úsilí, aby zabránilo dalším protestním akcím také tím, že zastrahuje děti ve

školách povídáním o „zlých Američanech“, kteří jim zabijí tatínka, maminku, bratra, sestru nebo babičku. Děti se ze školy vrací s hrůzou a rozechvěny pláčem ze strachu, že najdou rodiče nebo příbuzné ležet mrtvé na dvoře. Mimo to se ve školách zvyšuje počet hodin branné výchovy.

MÁTE UŽ PŘEDPLACEN HLAS NÁRODA NA ROK 1984?

**Prosíme
oznamte nám včas
změnu své adresy**

XIII. PLES ČECHŮ A SLOVÁKŮ V CLEVELANDU

V sobotu 10. března se plesový sál ve Stauffers Inn On The Square zaplní Čechy a Slováků, kteří si přijdou zatančit při hudbě orchestru B. Berryho.

Budou uvedeny následující debutantky: Karen Luise Bareyová z Broadvieu HTS.; Pamela M. Grecová z Brooklyn, O.; Nancy Lynn Gregorová z Brooklyn, O.; Cheryl Hrdličková z Independence; Kathy Kotěšovecova z Bedford; Lisa Ann Krivosová ze Strongsville; Elizabeth Mlejnková z Fairvien Park; Rhonda Mottlová z Parma, O.; Cynthia A. Vojtěchová z Parma, O.; a

Victoria Votýpková z Rocky River.

Paní Ružena Pšeničková spolu se Susanne Renee Loydovou ze Seven Hills, královnou bratrské pojišťovací jednoty ČSA odevzdají třem vybraným studentům studijní stipendia po 200 dolarech, pro kterýžto účel se náš ples každoročně koná.

Ples bude oficiálně zahájen v 8:45 hod. večer tanečním vystoupením manželů Janotových.

Přijďte se s námi pobavit a zatančit.

O rezervaci volejte Jana Miňu ☎ 779-7415 a Zdenka Pražáka ☎ 221-7348.

V 6:30 P.M. — koktajly
v 7:30 P.M. — večere
v 8:45 P.M. — zahájení plesu
Dagmar Posedlová

20. června 1984 — skupinový let do Československa. Doprovázení výprava.

28. července - 11. srpna — plavba na lodi SS Norway zahrnuje Severní pól a norské fjordy.

Rijen 1984 — cesta po Africe na 19 dní.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Sdružené české a slovenské organizace v Clevelandu

srdečně vás zvou na

XIII. reprezentační ples Čechů a Slováků

V SOBOTU 10. BŘEZNA 1984

v hlavním sále hotelu **STOUFFER'S Inn-on-the-Square**

Společenská hodinka: 6:30 a večere v 7:30

Uvádění debutantek — předtančení

Hudba: BOB BERRY od 9:00 — 1:00

VSTUPNÉ: \$22.00

STUDENTI: \$17.00

LÍSTKY K DOSTANÍ U:

John Miňu ☎ 779-7415

Zdenka Pražáka ☎ 221-7348

DOPISY našich čtenářů

Toledo - Ohio

Čtená redakce Hlasu národa, přiložen naleznete šek na \$105.00; \$35.00 je na Hlas národa, \$35.00 pro římské Nepomucenum, \$25.00 pro kolej sv. Prokopa v Lisle a \$10.00 pro Národní svaz českých katolíků.

Přeji vám všem od Pána Boha hojnost trpělivosti pro práci, kterou tam konáte.

Něco vám napíši ze svých vzpomínek. Pamatuji se, když tatíček Stojan řekl, že Domaníně na Moravě, bylo to v roce 1907. Potom byl roku 1909 zvolen zemským poslancem a jezdil na sněm do Vídně. Pamatuji se též, jak světil kostel v Písku na Moravě, když předtím s kloboukem na něj sbíral peníze. Rovněž když v Domaníně spadlo při zemní katastrofě 40 domů, přičinil se o to, aby každý dostal zdarma kus pozemku, aby si na něm mohl postavit nový dům. Byl to kněz - lidumil a Pán Bůh mu jeho dobrotu jistě na věčnosti oplatil.

Doufám, že tu moji škrábaninu (mám již přes osm křížků) přečtete. Pán Bůh je nesmírně dobrotivý. Sedmkrát mě jako zázrakem vrátil k životu. Naposledy to bylo

loňského roku 7. ledna. Seděl jsem v autu a černoch mně vrazil dýku do srdce a ještě si přitom zpíval. Modlil jsem se, aby mu Pán Bůh odpustil, neboť že neví, co činí; a zároveň jsem prosil Pána Boha, aby mně odpustil všechny mé hříchy. Krev z mé rány se dostala černochovi do očí, oslepila jej a já mohl se dovléci k blízkému telefonu a přivolat pomoc. Odvezli mě do nemocnice, kde jsem se rychle zotavoval. Druhý den, když mně již dovolili chodit, jsem se večer modlil ruženec a při třetím desátku mě veškerá bolest opustila - to jsem pokládal přímo za zázrak. I pan biskup Hlooman z Toledo se mnou souhlasil, když jsem mu celý případ vypravoval.

Milý Otče Vojtěchu, prosím, vzpomeňte modlitbou na moje rodiče: matka Maria Šlahůnek zemřela v roce 1939 a otec Václav v roce 1959; jsou pochováni na hřbitově v Assumption v Ohio. Pochovával je dp. Macháček, který přijel z Chicaga.

Srdceňý pozdrav, Otče Vojtěchu, Vám, všem vašim spolupracovníkům a všem čtenářům Hlasu národa.

John Šlahůnek

Milý náš věrný čtenáři,

přijímáte vděčně Pán Bůh zaplat' za peníze zaslané Hlasu národa i za ostatní dary, které jsme odevzdali na patřičná místa; jistě se všichni obdarovaní ozvou.

Čtenáře H.N. budou zajímat Vaše vzpomínky ze života a Vaše pevná víra v Pána Boha utvrdí i je ve víře. Za Vaše drahé v Pánu zesnulé rodiče vzpomenu u oltáře kostela Panny Marie Svatohorské v Ciceru, kde teď v sobotu večer máme české bohoslužby. Otce Aleše Macháčka jsem dobře znal. Po smrti Otce opata A. Ondráka byl ještě krátký čas převorem na svatoprokopském opatství v Lisle. Po smrti Otce Arnošta Žižky v březnu 1966 přišel do tiskárny k sv. Prokopu v Chicagu, aby pomáhal Otci Václavu Michalíčkovi ve vydávání Národa a Katolika, a tak tam byl i mým šéfem. Chvilu mně to trvalo, než jsem pochopil jeho ohnivou moravsko-slováckou národu, ale pak jsem poznal jeho velikánskou dobrotu srdce a měli jsme se upřímně rádi.

S přáním všeho dobra, hlavně zdraví a Boží ochrany

jsem Váš

Otec Vojtěch

Cicero - Illinois

Milý dp. Vítě, ležím ve West Suburban nemocnici a vzpomněla jsem si, že jsem dosud nezaplatila předplatné na Hlas národa na rok 1984. V nemocnici jsem již po čtvrté od dubna minulého roku. Celé vánoce jsem zde strávila úplně sama (od 21. listopadu do 26. prosince). Má neteř Mrs. Bohal, která se o mě stará a jinak denně navštěvuje, nemohla pro špatné počasí se ke mně dostat. Posílám \$25.00 na předplatné Hlasu národa a \$10.00 je na mešní intenci za mé uzdravení. Bud'te tak hodný a vzpomeňte na mě při sobotní večerní mši české u Panny Marie Svatohorské. Je mně líto, že na ni nemohu teď chodit, měla jsem velkou radost, když jsem

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poctivá a rychlá práce. Volejte česky nebo anglicky:

852-2230

se dozvěděla, že budeme mít českou mši svatou u Panny Marie Svatohorské, kam, jak víte, mám blízko. Jak dlouho budu ještě v nemocnici, ví jen Pán Bůh sám.

Děkuji předem a jsem s pozdravem

Rose Sedláčková

*

Milá paní Ruženko,

zaplat' Pán Bůh za vyrovnání předplatného a za dar na mešní intenci.

U Panny Marie Svatohorské si na Vás vzpomenu tuto sobotu 25. února. Snad Pán Bůh dá a Váš zdravotní stav se zlepší. Vždy jste byla v životě trpělivá a i teď s odevzdaností a vírou v Pána Boha jsou psány Vaše řádky. Zůstáváte v mých modlitbách a prosím naše odběratele, kteří naši čtenářku Rose Sedláčkovu znají, aby si na ni vzpomněli modlitbou též.

Otec Vojtěch

* * *

Bison - Kansas

Dear Father:

I am writing for my mother Mrs. Frances Krestine. She would like to renew Hlas národa for another year. Enclosed you will find a check for \$25.00. My mother enjoys your paper very much, in February she will be 101 years old.

Sincerely

Mrs. Helen F. Oborny daughter

*

Milá naše sto jeden let mladá a stále čilá čtenářko; Pán Bůh zaplat' za včasné vyrovnání předplatného, které nám Vaše starostlivá dcera poslala. Máme velkou radost, že máte stále živý zájem o naše noviny, a že Vás jejich četba těší. Pán Bůh Vás ochraňuje a dej Vám zdraví do dalších let k radosti Vašich drahých. Když se modlíváte ve své samotě ruženec, vzpomeňte

si, drahá naše stařenka, na naše šikované kněze, sestřičky a věřící laiky doma ve staré vlasti: Ti svou odvahou a utrpením vykupují i naši vlašnost a liknavost ve víře v Krista Pána.

Předem Vám za to děkuji a upřímně Vás pozdravuji.

Fr. Vojtěch

Berwyn - Illinois

Vážený důstojný Otče Vojtěchu,

posílám předplatné (trochu opožděné) na Hlas národa a deset dolarů k uctění památky mé předobré přítelkyně paní Marie Suchánkové, která odešla na věčnost 20. prosince.

Ani nevíte, důstojný Otče, jak těžce nesu odchod babičky (jak jsem ji vždy říkal), neboť jsme si byli velmi blízcí. Když byla babička v nemocnici a doktor prohlásil, že jí dává tři nebo čtyři dny života, v hodince její smrti jsem se modlil svatý ruženec za šťastnou hodinku její smrti. Při třetím desátku svatého ruženec babička vydýchla naposledy. Je mně to velikou útechou, že byl k ní Pán Bůh tak milostivý, po tak těžkém životě, který prodělala. Modlím se denně za spásu její dobré duše a těším se, že se s ní jednou, až mě Pán Bůh povolá, na věčnosti sejdu.

Přeji Vám, důstojný Otče, paní Uhlíkové a všem, kteří pracují na vydávání Hlasu národa stále a pevně zdraví a hojnost Božího požehnání a Boží pomoci v roce 1984.

S Pánem Bohem

Karel Turek

*

Milý Karle,

Pán Bůh zaplat' za předplatné a dar \$10.00 k uctění památky babičky Suchánkové. Většina z nás stejně jako Ty jsme ji říkali babičko. Cítím s Tebou, že těžce neseš její odchod. Všichni jsme

MNOHO ZAJÍMAVÝCH VĚCÍ

na které jste se dotazovali, jak v obchodě, tak poštou.

Podarilo se mi z Československa a i z jiných zemí získati:

Předné české granátové šperky, nové vydané rekordy a pásky, keramika: česká, moravská a slovenská, mnoho nových uměleckých předmětů i pro praktické použití.

Panenky (dolls) v původních krojích, také Prodanou nevěstu (Jenik a Mařenku), křišťálové sklo - z různých zemí, pentle na kroje, čsl. praporky, kraslice ručně malované (i husí), dámské kapesníky, šátky na hlavu a mnohé jiné.

Nové druhy kuchyňského koření, čaji, bylin, mlýnky na mák, housku, kráječe knedlíků a další praktické kuchyňské potřeby. Dále jedinečný sklad českých knih, jak zábavných, tak poučných, uměleckých, slovníků, učebnic i dětských pohádkových knih.

Na mnohé **subscribuje** a ukázkové výtisky máme k prohlédnutí a **starožitnosti v reprodukcích, jakož i obrazy uměleckých děl.**

Dále **bonboniery, cukrovinky, čokolády, kafičko s rumem a mnohé jiné** vše nemožno vyjmenovati.

Nejlépe učiníte, přijdete-li si náš obchod prohlédnouti a rádi Vám zahrajeme pěknou veselou od podlahy.

TĚŠÍME SE NA VAŠI NÁVŠTĚVU.

Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 získali o 6¢ více na státní daň.

Tuzex

Základní a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně. Těži vyplácení fondů trůtu (požalování) přibuzným v Československu bez ořízek.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Artie, Unicomu a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

Telefon 484-3459

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA V BERWYNU, ILL.

**K-H
Auto
Repair**

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- pravidelnou údržbu motoru
- veškeré opravy aut všech značek
- odvoz nepojízdných aut
- důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

ji měli rádi. Pán Bůh jí byl po jejím těžkém životě opravdu milostivý, že jí dopřál klidný odchod na věčnost; a rovněž ze loňského roku mohla s námi vykonat pout' svatého roku do Lurd a do Říma. Nedovedeš si představit, jak zvláště v Lurdech a v Římě, kde předtím nikdy nebyla, byla šťastna a jak za to byla Pánu Bohu vděčna.

„Tedy, když jsem byla v Lurdech, mohu už umřít. Bylo to mé životní přání a Trudy taky. Ta se toho však již chudák nedomýšlela,“ řekla se slzami v očích.

Vidíš, jak Pán Bůh na své věrně nezapomíná.

Bud' v novém roce hodně zdravá a Pán Bůh Tě opatruj.

Otec Vojtěch

Cedar Rapids - Iowa

Milý Father Vít,

zasílám předplatné na náš zajímavý Hlas národa. Chci Vám poděkovat, že na Vaši přímiluvu a s Vaší pomocí přijel do naší zdejší osady Father Karel Kolek a sloužil tu českou mši svatou. Eliška Šedová dala do příprav hodně práce a s Vaší pomocí se vše vydařilo. Bylo to tak krásné. Již teď naši lidé mluví o příští české mši. Byli bychom velmi rádi, kdybyste mohl přijet Vy.

Máte u vás také zimu? Letos je to všude asi stejné: zima a zase zima. Doufám jenom, že se vyplní české pořekadlo: bílé vánoce - zelené velikonoce.

Bůh Vás opatruj!

S Pánem Bohem

R. Drymlová

*

Milá naše čtenářko,

děkuji za Vaše milé řádky a zaplacení předplatného Hlasu národa. Jsem rád, že jste loňského roku mohli mít ve vaší osadě českou mši svatou. Otec Karel Kolek byl velmi laskav, že když viděl, že to nemohu časově naprosto stačit, že jsem s panem Karlem Švecem sám. Když jen trochu budu moci, rád k vám letos přijedu.

Pěkný pozdrav Vám, a všem našim lidem v osadě Svatého Václava a všem krajanům v Cedar Rapids

Otec Vojtěch

* * *

St. Paul - Minnesota

Čtená redakce a milý Otče Vít, posílám vám \$25.00 na vyrovnání předplatného Hlasu národa. Je mně již 81 let, a tak nevím, jak dlouho jej ještě budu moci číst. Čtu jej však velmi ráda.

Přeji vám hodně zdraví v roce 1984.

S úctou

Anna Novotná

*

Milá naše čtenářko,

Pán Bůh zaplat' za předplatné. Potěšilo nás, že naše noviny se Vám líbí a přejeme Vám, abyste je mohla ještě hodně dlouho číst.

Bud' te zdráva a Pán Bůh Vás opatruj

redakce H.N.

Mississauga - Ontario Kanada

Vážený důstojný pane,

všichni Vám ze srdce přejeme požehnaný rok 1984. O vánocích jsme na Vás vzpomínali a ze srdce Vám přáli jen to nejlepší. Do nového roku Vám přejeme hlavně dostatek pevného zdraví a Božího požehnání, protože má-li člověk tyto dvě věci, to ostatní jako štěstí, spokojenost, radost ze života jdou ruku v ruce s tím zdravím a Boží ochranou.

Posíláme předplatné, abychom nečetli dlouho na dluh a to, co snad zbývá, jistě nalezne u Vás uplatnění. Přejeme Vám i sobě, abyste ještě dlouho mohli noviny vydávat.

Pěkný pozdrav známým.

Vaši

Z. a B. Večeřovi

*

Milý Večeřovi:

Pán Bůh zaplat' za vyrovnání předplatného a dar tiskovému fondu.

Děkuji za Vaše srdečné, upřímné blahopřání, které opětují. Máte pravdu, že hlavně toho Božího požehnání a zdraví je nám všem zapotřebí; máme-li je, máme vše.

V modlitbě vzpomíná

Otec Vojtěch

* * *

San Antonio - Texas

Čtená redakce Hlasu národa a všichni, kdo ty naše české noviny pomáháte vydávat,

přeji vám všem šťastný nový rok 1984 a aby Hlas národa, který je velmi zajímavý a poučný časopis, dál pokračoval. Rád se, když jej čtu, poučuji o české historii, památných místech, hradech, našich spisovatelích, umělcích i vědcích. Čtení o Čechách mně připomíná Bavorsko, kde jsem dvakrát byl služebně s US armádou.

Dostal jsem vánoční a novoroční přání od Vašeho čtenáře a mého známého pana Vincence Konička z Wisconsinu. Píše, že v říjnu byl v Číně a Taiwanu a Hon-Kongu a jaké je Hong-Kong zajímavé město. Nikdy prý nezapomene, co tam vše viděl. Pan Koniček píše, že do Chicaga málo jezdí, ve Velkém městě byl prý jen jednou.

Já bych rád přijel častěji, jen kdybyste byli blíže. V novém roce se však budu snažit přijet se na vás do Velikého města podívat.

Večer vzpomínání s Dr. Karlem Steinbachem

Je štěstím našeho exilu, že máme dosud mezi sebou pamětníka a znalce významných událostí kolem vzniku první svobodné československé republiky. Je nejen znalcem událostí, ale i lidí, kteří spoluvytvářeli naše novodobé dějiny, a s kterými byl v úzkém přátelském styku. Je též obdařen skvělou pamětí a nedostizitelnými vypravěčskými uměními.

Vy, kteří jste měli štěstí slyšet jej už někde přednášet, ihned

Máme letos velmi krutou zimu a ještě když fouká ostrý vítr, tak zimy „přibude.“ Jestli ta zima nepřestane, tak v Rio Grande Valley, kde farmáři pěstují hlavně zeleninu a ovoce, budou mít velkou škodu. Tato zima už zlomila rekord. Padesát roků prý nikdo takovou zimu nepamatuje. Mně se zdá, že v Texasu nikdy nebyla taková zima jako letos.

Posílám předplatné na Hlas národa a to ostatní je na Velikém městě.

S pozdravem

Anton Mužný

*

Milý náš věrný dopisovatel,

děkujeme za milé řádky. Tešíme se, že nás v tom novém roce navštívíte. Pan Koniček s paní jeli s námi loňského roku v červnu do Washingtonu na svěcení Národní české kaple. Byli jsme moc rádi, že jsme je měli s sebou, jsou to velmi milí a hluboce věřící lidé. O své cestě do Číny a Taiwanu p. Koniček slíbil napsat do Hlasu národa, ještě jsme to však nedostali. Jakmile to přijde, ihned to uveřejníme. Jistě jeho poznatky budou naše čtenáře zajímat.

My jsme také měli velmi tuhou zimu. Ted' se oteplo - bylo by dobré, kdyby to tak už zustalo. Nikdy však nevíme, s čím nás sv. Petr překvapí.

Děkujeme za předplatné a nezapomeňte se přijet na nás podívat.

Srdečně zdraví

redakce

Nečtete na dluh?

PROSÍME

OZNAMTE NÁM VČAS
ZMĚNU SVÉ ADRESY

jste pochopili, že běží o nám. Večer je spojen s „family style“ večerí, která bude bacha. Vám, kteří jste to štěstí podávána v 6:00 hod. večer; dosud neměli, naskytá se tedy poplatek je \$15.00 za osobu. jedinečná příležitost Dr. Karla. Počet míst je omezen; zajistěte si proto své místo v 10. března 1984 v 7:30 P.M. v restauraci Klas - 5734 W. Cermak Rd., Cicero, Ill. na večeru nazvaném „Vzpomínání s Dr. Karlem Steinbachem.“

Přijďte mezi nás a nechte se unášet vypravěčským uměním našeho hosta z New Yorku.

Večer pořádáme u příležitosti 134. narozenin T. G. Masaryka.

Přesvědčte se sami o jeho umění vytvářet atmosféru, ve které budete dychtivě naslouchat každému jeho slovu.

Československé národní rady americké 2137 So. Lombard Ave., Cicero, Ill. ☎656-1117.

Večeři je nutno zaplatit předem zároveň s objednávkou. Srdečně zve Oblastní výbor ČSNRA:

František Desenský
předseda

Jan Uhlíř
tajemník

Václav Zeníšek
pokladník

OBLASTNÍ VÝBOR ČSNRA

vás srdečně zve k přátelskému setkání
v RESTAURACI „KLAS“
5734 W. Cermak Rd., Cicero, Ill.

kde

v sobotu 10. března 1984

u příležitosti 134. narozenin presidenta

Tomáše Garigua MASARYKA

promluví

naš milý a vzácný host, významný přednášec

Dr. Karel Steinbach

z New Yorku

Podávána bude „Family Style“ večere Poplatek: \$15.00

Večere: 6:00 P.M.

Promluva: 7:30 P.M.

Objednávky je nutné zaplatit předem v úřadovně ČSNRA: 2137 S. Lombard Ave., Cicero, Ill., ☎ 656-1117;

úřední hodiny 9:00 A.M. - 2:00 P.M.

SUPPORT OUR CLEVELAND, OHIO, RADIO FRIENDS AS THEY SUPPORT ALL OF OUR ETHNIC ACTIVITIES

Vaclav Hyvnar, Czech Voice, Thursday 6:00 to 7:00 pm WCSB FM 89

Joe Kocub, Czech Voice, Sunday 7:30 to 8:30 am WBBG 1260 AM

Zdenek & Evelyn Prazak, Sun. 10:30 to 11 am on WERE 1300 Czech

Vlad Mlynek & Jim Koscak, Sun. 8-9 WERE AM 1300 Slovak

Tony Petkovsek, Slovenian, Mon. thru Fri. 4-5 pm WE1W AM 1330

Ron Fejtek NBN Cable Network 3:00-4:00 pm Sat. & Sun.

Peter Weber, German, Sat. 11:00-12:00 noon WCSB FM 89.

Chicago. — Podle studie, uveřejněné v odborné lékařské publikaci „American Journal of Clinical Nutrition“, matky, které kouří, přivádějí na svět slabší děti, než matky které nekouří. Při studiu 285 dětí bylo zjištěno, že děti kuřáček sice mají v těle stejné množství tučných hmot jako děti nekuřáček, avšak mají mnohem slabší svalstvo. Nižší obsah kyslíku ve vzduchu nemá totiž vliv na tučné hmoty, avšak je nepříznivý svalovým buňkám. Už dříve bylo zjištěno, že děti kuřáček jsou menší a lehčí než děti nekuřáček.

Moskva. — Dne 14. února se v Moskvě na Rudém náměstí konal státní pohřeb bývalého sovětského diktátora Yuri Andropova. Nový sovětský vládce, 72-letý Konstantin Černěnko, ve své pohřební řeči také vyjádřil zájem Sovětského svazu o zlepšení vztahu se západem. Později Černěnko mluvil soukromě s britskou ministerskou předsedkyní Thatcherovou, s kanadským ministerským předsedou Trudeau, se západoněmeckým kancléřem Kohlem a s US místopředsedou Bushem. Všichni se shodně vyjádřili, že Černěnko k nim byl velmi vřelý, že však nečekají větších změn v sovětské politice vůči západu a ostatnímu světu. Na pohřbu byly přítomny vysoké vládní osobnosti ze 60 zemí.

Washington. — Jordánský král Hussein a egyptský prezident Hosni Mubarak navštívili Washington. Předmětem jejich jednání s prezidentem

Reaganem byl problém míru na Blízkém východě. Washingtonská vláda zamítla dva návrhy egyptského prezidenta: 1) aby Spojené státy jednaly přímo s PLO kvůli navázání mírových jednání s Izraelem, a 2) aby Palestincům bylo uznáno právo jednat samostatně o své budoucnosti při příštích mírových jednáních a nikoliv aby je zastupoval jordánský král Hussein. Spojené státy dále požadují, aby organizace PLO nejdříve uznala právo Izraele na existenci a přijala rozhodnutí OSN o budoucnosti arabských území okupovaných Izraelem. Kromě toho Spojené státy na nátlak Izraele neuznávají Palestince za národ a pouze připouštějí, aby na mírových jednáních je zastupovala „jordánsko-palestinská delegace pod vedením krále Husseina.“

Manila. — Salvador Laurel, nejvýznamnější politický protivník filipinského diktátora Ferdinanda Marose po Aquinově zavraždění, byl 17. února zatčen na manilském letišti, když se chystal k odletu do Spojených států, kde chtěl pronést několik přednášek. Bylo mu vytýkáno, že v jeho zavazadle byla nalezena střelná zbraň. Bude proto postaven před soud a může být odsouzen na doživotí. Laurel však prohlásil, že střelná zbraň byla do jeho zavazadla úmyslně vložena policií. O týden dříve bylo odinutno exilní vízum jinému prominentnímu členu filipinské opozice, bývalé senátorce Evě Estrada Kalawové, která rovněž chtěla navštívit Spojené

LETEM

SVĚTEM

státy. Když Laurelova žena chtěla po zatčení svého manžela vstoupit sama do letadla do USA, policie jí v tom zabránila. Dne 18. února však sám prezident Marcos rozkázal, aby Salvador Laurel byl propuštěn z vězení a mohl odecestovat do Spojených států podle svého plánu. Soud pak zrušil všechno krivé obvinění proti němu.

Rím. — Dne 18. února Vatikán podepsal s italskou vládou nový konkordát, kterým se zrušil konkordát, uzavřený papežem Piem XI. s vládou Benito Mussoliniho. Podle nového konkordátu katolicismus přestává být státním náboženstvím Itálie, studenti veřejných škol nebudou nuceni povinně chodit do hodin katolického náboženství - (budou je ovšem moci studovat jako nepovinný předmět) - církev se zřídka vylučuje jurisdikce nad manželstvem, ačkoliv sama podržuje tradiční katolickou nauku o nerozlučnosti manželství za neměnitelnou. Církevní skupiny aktivní ve světských oborech obchodu a podnikání budou podrobeny zdanění. Napříště také kněží nově jmenovaní budou moci zaujímat postoj k státní politice a biskupové už nebudou muset skládat italské vládě přísahu věrnosti. Italský parlament má do šesti měsíců schválit tento konkordát. Detaily budou ještě muset být vypracovány společnými italsko-vatikánskými komisemi.

Bagdád. — V posledních dnech došlo k eskalaci iránsko-irácké války, která už trvá tři a půl roku. Asi uprostřed společné hranice, dlouhé 100 mil, se soustředilo na půl milionu vojáků obou zemí. Dne 16. února tam došlo k první velké bitvě. Irán oznámil, že jeho armády pronikly 100 mil východně od Bagdádu na irácké území, na 1,100 iráckých vojáků při tom padlo, a nápor iránské armády se soustředí na další vedoucí do Bagdádu. Irák ze své strany oznámil, že se mu podařilo zastavit postup nepřítele a způsobit mu značné ztráty. Tyto zprávy nemohly být ale ověřeny. Irák také oznámil, že v minulém týdnu potopil sedm iránských lodí, plujících k největšímu iránskému naftovému přístavu na ostrově Khark. Pozorovatelé se domnívají, že Irák, který je na pokraji hospodářského zhroutil, připravuje generální útok na tento přístav, aby tak znemožnil vývoz iránské ropy. Irán nyní vyváží na dva miliony barelů ropy denně, a výdělek za tento olej mu umožňuje vést válku s Irákem. Přitom Irán znemožňuje Iráku vyvázet jeho vlastní olej. Irán však znovu prohlásil, že zničí-li Irák jeho olejářský přístav Khark, Irán provede blokádu Hormúzké úžiny při vchodu do Perského zálivu, aby žádný olej nemohl být přepravován Perským zálivem do světa, ani olej z Arabského poloostrova. Pozorovatelé se však domnívají, že Irán se neodvážá zavřít Hor-

múzkou úžinu, protože tento čin by přivodil přímý zásah Spojených států, které požadují, aby Hormúzká úžina zůstala otevřena pro mezinárodní obchod. Spíše myslí, že Irán se pokusí letecky zničit olejovou těžbu a instalace v Kuwaitu a v Saudské Arábii, které Iráku finančně pomáhají v jeho válce.

Dnes prochází Hormúzkou úžinou 7,5 milionu barelů ropy denně. Spojené státy dnes kupují z Arabského poloostrova jen malou část svých potřeb ropy; západoevropské země a Japonsko však odtud dovážejí více než 25 % své potřeby. Obchodní zručení mají za to, bude-li doprava nafty Perským zálivem přerušena ceny zemního oleje stoupnou z 29 dolarů na 80 dolarů za sud, což by vyvolalo velké poruchy v celé světové ekonomii. Irán stále odmítá jakékoliv mírové urovnání s Irákem, protože se domnívá, že „vítězství je za rohem.“ Neohotově požaduje zaplacení válečné náhrady ve výši 150 bilionů dolarů a odstranění režimu iráckého prezidenta Saddama Husseina, který tuto válku začal. Spojené státy se pokoušejí přiblížit k Husseinově režimu, ačkoliv jej nemají v lásce, aby Irán si uvědomil, že západ nepřipustí jeho vítězství nad Irákem, a aby byl ochotnější k jednání o mír.

Bejrút. — Libanonská krize se přirostla. Gemayelova armáda je všude na ústupu. Milice šiitských muslimů a Drúzů se už zmocnily skoro všech strategických pozic kolem Bejrútu. Stovky vládních vojáků uprchly na jih do Izraele okupovaného území. Politici pozorovatelé vyslovují své pochybnosti o tom, že Gemayel zůstane déle ve svém prezidentském úřadě. Gemayel nabízí svým odpůrcům podporovaným Sýrii, že

ATARI -INTELEVISION- ODYSSEY

*Balley and many others.
Home video cartridges at
wholesale prices.*

Shipped anywhere

Mluvíme česky

**FREE PRICE LIST
UPON REQUEST**

**Vanik's Stamps & Coins
3747 Grand Blvd.**

Brookfield, Ill. 60513

Phone 485-9066

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service **VEŠKERÉ SKLENÁRSKE PRÁCE**

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

**8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459**

WILLIAM KRATKÝ

evropský vynález sklenářů u dědy a otce v Československu

OLYMPIC RESTAURANT

pod novým vedením

**K ochutnání odborně připravených jídel
české a americké kuchyně
a k příjemnému posezení Vás srdečně zve**

rodina KLIMOVA

6139 W. Cermak Road CICERO, IL. 60650 • 4652-0101

PRODÁVÁME

— úplné zařízení a dobře prosperující
RESTAURACI S BAREM
v západním předměstí
s kapacitou pro 120 lidí.
— LICENCE NA LIKERY
Prodáváme ji s těžkým
srdecem, protože už
na všechno nestačíme.
Volejte -

jen anglicky -
☎ 485-2211
každodenně
od 10:00 do 11:30 A.M.

zruší mírové ujednání s Izraelem ze 17. května 1983, a že toto ujednání nahradí plánem o osmi bodech, navrhovaným Saudskou Arábií. Jedním požadavkem tohoto plánu však zůstává, že izraelská a syrská armáda současně opustí libanonské území. Vůdce Drúzů Walid Jumblatt tuto nabídku zamítl; řekl, že Gemayel nabídl „příliš málo a příliš pozdě.“ Sám požaduje, aby Gemayel rezignoval ze své presidentské funkce. Sýrie Gemayelovu nabídku rovněž zamítl; vytýká jí, že je v ní Sýrie - arabská země jako Libanon, - kladena na stejnou úroveň s Izraelem, úhlavním nepřitelem Libanonu. Washington naléhal 15. února na Gemayela, aby nezrušoval mírové ujednání s Izraelem, nýbrž aby je respektoval; jinak prý nebude moci počítat s pomocí Spojených států. Rovněž Izrael požaduje absolutní respektování svého ujednání s Libanem.

Američtí marini jsou nyní na bejrútském letišti obklíčeni drúzskými a šiitskými milicemi ze všech stran. Evakuace marinů na US válečné lodi, kotvící před Bejrútem, začne neprodleně a prý bude trvat asi měsíc. Italský kontingent v těchto dnech opustí Bejrút, britský už odjel. Bezpečnostní rada OSN se zabývá francouzským návrhem poslat do Bejrútu mírovou armádu Spojených národů. Dne 19. února izraelské bombardéry napadly některé pozice Drúzů u Bejrútu; prý tím měli být Drúzové varováni, aby neposkytovali útočiště palestinským teroristům, kteří pak pronikají na území obsazené Izraelem, aby tam prováděli své teroristické akce.

Rím. — V Římě byl 15. února zavražděn US generál Leamon R. Hunt, americký velitel SN mezinárodní mírové armády, která udržuje klid ve východní části Sinajského poloostrova. Zodpovědnost za tuto vraždu si přivlastnily dvě teroristické skupiny: komunistická Rudá brigáda, která je nyní v Itálii na ústupu, a jedna málo známá skupina „libanonských revolucionářů.“ Rudí brigadisté prý tím požadují „zabití smílovy, uzavřené v Camp David, podle které mírová armáda OSN má na dlouhá léta obsazovat východní část Sinajského poloostrova. Libanonská revolucionářská zase tvrdí, že prý tato vražda je pomstou za oběti nedávných bombardování protivládních pozic blízko Bejrútu americkými mariny.

Washington. — President Reagan zamítl 15. února sovětský návrh, aby bylo suspendováno umístění dalších dálkových střel v západní Evropě jako gesto dobré vůle pro obnovení jednání Spojených států se Sovětským svazem o omezení nukleárních zbraní. Rovněž neprojevil zájem o setkání s novým sovětským předsedou komunistické strany Konstantinem Černěnkem, dokud nebude naděje na dosažení konkrétních výsledků: o propagační setkání pouze za účelem „seznámení se“ — americký prezident nemá zájem.

Město Panama. — Panamský prezident Ricardo de la Esprilla byl 13. února donucen k rezignaci kvůli své neshodě s vládnoucí revoluční demokratickou stranou o tom, kdo má být jeho nástupcem. Nové presidentské volby se mají konat letos v květnu. Ve skutečnosti všechen politický život a vládu v Panamě řídí z pozadí levicově orientovaná národní garda, která se zmocnila vlády při státním převratu v roce 1968. Nyní zatímním prezidentem a nástupcem de la Esprilla se stal místopředseda Jorge Illneca.

Praha. — Všichni pamětníci mobilizace z r. 1938 vědí, jak důkladná opevnění jsme měli po celé délce hranic s nacistickým Německem. Po záboru „Sudet“ a po nacistické okupaci Protektorátu 15. března 1939 se tomu divili sami důstojníci a generálové Hitlerovy armády při odvážení zbraní a střeliva a němečtí vojáci, kteří odmontovávali z bunkrů otáčivé střílny, nevycházeli z údivu, jak důmyslně, pevně bylo vše postaveno. V Hitlerově podzimním polním tažení na Polsko užila pak nacistická armáda většinu zbraní a střeliva, ukořistěných předtím na jaře v Československu, jemuž bylo v Mnichově ukradeno právo bránit se.

Tam kde byla opevnění nej-důkladnější, a kde jejich krytů nebylo možno využít k jiným účelům, byla z nich udělána historická místa k turistickým účelům. K těm nejrozhlednějším pohraničním opevněním s dlouhými podzemními chodbami patřil dozajista celý rozlehlý systém pevností na Dobrošově u Náchoda, v Bělovsi, směrem na výpadovou silnici k Chudobě do Kladska, kudy se ve všech minulých válkách hrnula nepřátelská vojska do Čech. I všechny tyto chodby náhodského nepoužitého opevnění byly po válce zpřístupněny veřejnosti. Až do

nedávna. Najednou se tam nesmí, všechno se dělá nepřístupným, na mnoha místech se budují ohrady a podle zpráv místních obyvatel se to tam všude hemží rudoarmějci. Důvod? Konečně našly všechny ty bunkry a podzemní chodby uplatnění. Sověti tam stěhují své nukleární nálože a rakety SS.

Řím. — Odborníci v otázkách zásobování ze Světové organizace spojených národů (FAO) pro zemědělství a potravinářství ve své zprávě o 32 stranách popřely závěry Světové potravinářské konference z roku 1974, podle kterých je prý svět ohrožen velkým hladem jen z toho prostého důvodu, že se světové obyvatelstvo množí rychleji, než je možno se postarat o jeho obživu. Předpovídalo se, že do 10 let se potravinové problémy stávají vzácnými, že by jich nebylo dosti pro všechny. Odborníci ve své nynější zprávě ukázali, že se uskutečnil pravý opak. Na různých místech na světě je sice ze zvláštních důvodů chronický hlad a ohrožuje miliony lidí, ale produkce potravin vyrostla rychleji než počet obyvatel. Zásobovací situace se podstatně zlepšila, rezervy obilí se zvýšily, přírůstek celosvětového nedostatku potravin ustoupil do pozadí a přitom tržní ceny obilí a jiných potravin se udržely na příznivé výši.

Chicago. — Dne 14. února zdravotní autority města Chicago si před 38-člennou komisí starosty Harolda Washingtona „Task Force on Hunger“ stěžovaly, že hlad a podvýživa se v Chicagu stávají hrozbivým problémem, protože způsobují nenapravitelné škody na zdraví mnohých nemluvňat, dětí, dospělých i přestářlých osob. Dr. Quentin Young, nově jmenovaný předseda Zdravotního výboru města Chicago, tam řekl: „Z první ruky i z vědeckých studií jsou viditelné nepopíratelné důkazy o tom, že v Chicagu se hlad stále šíří. Hlad je stejně závažná věc jako pomalé krvácení. Hlad připravuje pro budoucnost špatný zdravotní stav dětí i náchylnost k nemocím dospělých tohoto města. Drazé totiž budeme platit v dolarech za zdravotní ošetření a za ztrátu lidského potenciálu, nebudeme-li bezodkladně věnovat pozornost problému hladu.“ Dr. Agnes Latteimerová, předsedkyně Illinoiské kapituly Americké akademie pediatrie, dosvědčila, že téměř třetina dětí, které v červnu 1983 prošly Cook County nemocnicí, mělo v dů-

ledku podvýživy příliš malou tělesnou váhu a příliš nízkou výšku. Denně projde touž nemocnicí asi 300 nemluvňat potřebujících naléhavou lékařskou pomoc. Počet dětí, které potřebovaly ošetření z následků podvýživy, stoupl z 50 % v roce 1982 na 90 % v roce 1983. Dr. Latteimerová pak dodala, že náležitá výživa nemluvňat v prvních dvou měsících života je základní nutností pro rozvoj jejich mozku. Nerozvine-li se v té době v důsledku podvýživy náležitě jejich mozek, tuto škodu pak už nelze nikdy v jejich životě napravit. Nemluvňata také nemohou čekat tři měsíce na obdržení federální výpomoci pro jejich dostatečné vyživování, ale to prostě vládní formality a kanceláře nezajímá.

Dr. Lonnie Edwardsová komisařka Departamentu zdravotnictví města Chicago, ze své strany dosvědčila, že v Chicagu federální výpomocné programy pro vyživování dětí a těhotných žen kryjí pouze asi 40 % skutečné potřeby.

Dr. George Prieto, předseda Departamentu rodinné medicíny v nemocnici Cook County zase tvrdil, že v Chicagu se kvůli podvýživě opět množí případy plicní tuberkulózy. V roce 1983 se tam vyskytlo 368 nových onemocnění tuberkulosou, což bylo o 32 % více než v roce 1982. Také řekl, že medicína není schopna napravit škody na zdraví, způsobené stálým snižováním vládní výpomoci nemajetným lidem, jakož i nezodpovědným tvrzením washingtonské vlády, že prý ve Spojených státech, hlad neexistuje. Lenora Cartwrightová, komisařka Departamentu lidských služeb pro Chicago oznámila, že její departament musel v roce 1983 rozdát 240.000 balíků s potravinami pro naléhavé případy výpomoci, což bylo třikrát tolik jako v roce

1982. Angela McLemoreová, předsedkyně Okresní nemocnice v Roselandu na jihu Chicaga dosvědčila, že při vyšetření případů 2.000 matek nemluvňat bylo zjištěno, že 45 % z nich trpělo chudokrevností a 33,7 % podvýživou; z jejich nemluvňat jich trpělo podvýživou 16,9 %. Jacalyn Kareb jménem Sdružení nemocničních ošetrovatelk státu Illinois zase prohlásila, že se množí případy celých rodin, které trpí hladem, protože kvůli různým formalitám nemohou dostávat vládní výpomoc. Ošetrovatelky se denně setkávají s takovými případy ve velkém množství.

Co je ovšem při všech těchto „svědeckých“ zarážející, je tendence obviňovat ze všeho Reaganovu administraci, že jen federální vláda může za to, když se lidé dostatečně nenajedí. Ani slovo nikde nepadlo o tom, že ještě nedorostlé děti dělají děti, že novopčtené maminky nemají ponětí o tom, jak novorozeně ošetrovat, správně živit, opatrovat a vychovávat. Každému řemeslu i holičskému - je nutno se vyučit, ale jen na výchovu mladých a naučení se podmin-kám - jak a kdy založit rodinu, jak děti živit a vychovávat, jak být dobrými, starostlivými a odpovědnými rodiči - naše pokroková a vědecká společnost z druhé poloviny 20. století dosud nemyslela a nenašla způsob, jak tento nejzávažnější problém vyřešit. K tomu je totiž třeba vychovat svědomí lidí, výchova svědomí má co dělat s etikou a nakonec s přírou v Bohu, a ta stále nějak překáží jak marxistům, tak liberálům, kteří vyhazují Boha ze škol a tím i z denního lidského jednání. A všechny různé náboženské společnosti se pak starají více o to, aby měly na platy učitelů, údržbu škol a otop, než aby byly pružnější a vynalézavější v účinnosti propagace své výchovy.

Do New Yorku a okolí

H&S PORK STORE

(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘIDNÍ párky, debrecínky, salámy, klobásy, domácí salámy, paprikovaná slanina, tláčenka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chuťné jaterničky a jelička každý den čerstvé. Naše specialita: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - MAJITEL.
35-10 DITMARS BLVD., ASTORIA, NEW YORK
(mezi 35. a 36 ulicí) Telefon AS 8-8468.

Z ČINNOSTI RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

Tisková zpráva X/1

23. ledna 1984

Dopis Rady státnímu
sekretáři Shultzovi

Předseda výkonného výboru Rady svobodného Československa poslal dopis americkému státnímu sekretáři George P. Shultzovi, v němž vyslovil souhlas s jeho prohlášením při zahájení konference ve Stockholmu, že jednou ze základních otázek, jak posílit naději na trvalý mír a „vybudovat důvěru“ (confidence building) mezi národy, je nutnost odstranit železnou oponu, která přerušovala staletá pouta mezi národy západní, střední a východní Evropy a dělí kontinent na dva nepřátelské tábory.

V dopise se vyslovuje naděje, že Spojené státy a jejich spojenci budou usilovat o to, aby Sovětský svaz ustal v rozmístování jaderných zbraní v Československu a jinde ve střední Evropě a tím nutil západ k protiopatřením. Rovněž byla vyslovena naděje, že v příštích jednáních ve Vídni budou západní spojenci žádat - v rámci snížení ozbrojených sil ve střední Evropě - o ztažení sovětských vojsk z Československa, jejichž hlavním účelem je podpora kolaborantského režimu, který flagrantně porušuje Helsinské a jiné dohody o lidských právech a drží se u moci jen přítomností sovětské armády.

ACEN K ZŘÍZENÍ BALTSKÉHO ODDĚLENÍ V RADIU „SVOBODA“

Radio Svoboda (Radio Liberty), které vysílá do Sovětského svazu, zdědilo na příkaz prezidenta Reagana zvláštní oddělení pro vysílání do Litvy, Lotyšska a Estonska, do zemí, jejichž anexi Sovětským svazem Amerika nikdy neuznala.

Z podnětu Dr. Martina Kvetky, místopředsedy výkon-

ného výboru Rady svobodného Československa a jejího zástupce v ACENU (Shromáždění evropských porobených národů), poslala tato organizace prezidentovi Reaganovi dopis, ve kterém mu vyslovila vděčnost za jeho opatření a za prohlášení, že Spojené státy budou dále podporovat baltické národy v jejich boji za sebeurčení a nezávislost. „Vaše prohlášení“ praví se v dopise, „je morální podporou všem ostatním porobeným národům.“

DOPIŠ VELVYSLANCI KAMPELMANOVÍ A BETCE PAPÁNKOVÉ

Jak již bylo oznámeno dříve (Tisková zpráva IV/16 z 14. listopadu 1983), schůze zastupitelstva Rady svobodného Československa se usnesla poslat děkované dopisy paní Betce Papáňkové a velvyslanci Maxu M. Kampelmanovi za jejich postoj a činnost na madridské konferenci.

V dopise paní Papáňkové předseda výkonného výboru RSČ, Dr. Mojmir Povolný, poděkoval za její účast a práci v delegaci Spojených států: „...díky Vaší účasti se otázka lidských práv v Československu stala jednou z hlavních v Madridu.“

V dopise velvyslanci Kampelmanovi, vedoucímu americké delegace, předseda RSČ napsal: „My všichni českoslovenští exulanti jakož i národy v Československu, bojující za svá práva a svobodu, jsme vzhlíželi k Vám během madridského jednání jako k zástupci naší věci.“

NARÁŽKA NA SVOBODU

Dne 23. února minulého roku se městský soud v Praze usnesl na „zabraní“ 122 knih, časopisů, samizdatových písemností a dopisů, které byly odňaty policií z bytu spisovatele Ludvíka Vaculíka 29. ledna 1981. V dlouhém odůvodnění se praví, že tiskoviny hanobí Československo, Sovětský svaz, atd. O Vernisáži Václava Havla se praví, že ob-

sahuje „narážky na naši současnost a komunisty.“ a o Nápěvech Pavla Javory, že jsou tam „narážky na Svobodu, přechod Rudé armády a jiné“.

ROK 1984

Lidé v Sovětském svazu se nedávno dočetli, že jakýsi Orwell napsal knihu 1984. S jejím obsahem se nesměli nikdy obeznámit, a proto v nejlepšímu stylu orwelliánského „duble-speaku“ mohli v Moskvě napsat, že je to kniha o Spojených státech. V USA si ale Orwella přečíst mohou a podle zprávy v The New York Times z 18. ledna se román stal opět „bestsellerem“ a prodává se ho denně přes 50.000 výtisků už po několik týdnů.

Milan Šimečka, český historik a autor knihy Obnovení pořádku, t. č. propuštěný z vazby, vydal samizdatovou studii Náš soudruh Winston Smith, hrdina Orwellova románu. Šimečka píše, že to co Smith prožil jen v Orwellově představě, on okusil na vlastní kůži. Domnívá se však, že dnešní komunističtí vládcové jsou ještě „přízumnější“ než co Brien řekl Winstonu Smithovi v mučírně: „Moc není prostředkem, je to cíl! Diktatura se nenastoluje, aby zabezpečila revoluci, revoluce se dělá proto, aby zabezpečila diktaturu. Cílem pronásledování je pronásledování. Cílem mučení je mučení. Cílem moci je moc.“ To vše vědí v Rusku, Polsku a v Československu, moc dobře, ale Šimečka píše - „Kdyby měl Winston možnost posadit se do hospody k mým spoluobčanům, napovídali by mu toho tolik, že by mu šla hlava kolem. Odpověď ne otázku - „proč?“ - by ho zdaleka tak netrápila, kdyby slyšel historky o prostorných vilách, podobajících se starým palácům, o kobercích měkkých než samet, o kožíšcích dam, o loveckých chatách v temných lesích, o vzácných alkoholech, dovážených z nepřátelských zemí, o křišťálových lustrech, zvláštních sanatoriích a zvláštních obchodech, zásobovaných také z nep-

řátelských zemí, prostě dozvěděl by se tolik, že by se mohl O'Brienovi vysmát. Tím by ovšem kulce neušel.“

Nyní vychází Orwellova kniha poprvé v českém překladu a je doplněna Šimečkovou rozsáhlou studií. Kdyby „Velký bratr“ nevládl v Československu, jistě by se tam také stala bestsellerem. (Český překlad 1984 vyjde v nakladatelství INDEX v Kolíně/Rýněm).

AMERICKÝ SENÁTOR UCTIL PAMÁTKU JANA PALACHA

Senátor Charles H. Percy, předseda Výboru pro zahraniční záležitosti senátu ve Washingtoně, vydal prohlášení k výročí smrti Jana Palacha. Přinášíme je v plném znění:

Připojuji se ke všem Američanům československého původu jakož i k přátelům Československa na celém světě, abych vzpomněl Jana Palacha, mladého muže, který 19. ledna 1969 obětoval svůj život jako symbol svobody.

Jan Palach pokládal sovětskou invazi Československa za brutální agresi proti lidu a národu. V době, kdy sovětské tanky loupily život a duši československého lidu, vzal si Jan Palach svůj život jako protest. Byl československým vlastencem, který miloval svůj národ a vážil si svobody. Jeho obětí jasně dokazuje odhodlání československého lidu, že nikdy se nevzdá touhy zbavit se cizí okupace a útlu.

Kdyby Jan Palach žil, byl by dnes třicetiletý muž. Cítil by hluboké rozhořčení nad trvajícím přítomností sovětského vojska na československé půdě. Byl by ale posilován duchem československého lidu. Jeho odpor a naděje jsou nezmaré.“

DEZINFORMACE PŘI PRÁCI

Je všeobecně známo, že pražská komunistická vláda má zvláštní oddělení, jehož účelem je dezinformovat západní veřejnost. Toto oddělení věnuje rovněž velkou pozornost československému exilu. Občas

rozesílá padělané dopisy, prohlášení, či celé časopisy s účelem rozeštvát exil a vnášet rozporné mezi jeho organizace a politické pracovníky.

V poslední době věnovalo toto oddělení zvýšenou pozornost Československé sociální demokracii. Tak 14. listopadu minulého roku se objevil falzifikát, označený jako „prohlášení“ představitelstva této politické strany, a v prosinci minulého roku obdrželi někteří funkcionáři Rady svobodného Československa dopis, psaný na hlavičkovém papíře Československé sociální demokracie, ve kterém se „odvolávají“ z funkce v Radě svobodného Československa Jirí Horák, Josef Jiša a Radomír Luža a nahrazují se jinými osobami.

Dopis je podvrh, jak bylo též potvrzeno jeho údajnými „signatáři.“

MAX KAMPELMAN DĚKUJE RSČ

Max M. Kampelman, který v hodnosti velvyslance zastupoval Spojené státy americké na konferenci o bezpečnosti a spolupráci v Evropě - (která zasedala v Madridě od r. 1982 do r. 1983) - poslal Radě svobodného Československa děkovaný dopis, v němž vyslovil naději, že historie zhodnotí madridskou konferenci kladně.

„Používám této příležitosti.“ píše pan Kampelman, „abych vám a vašim spolupracovníkům přál to nejlepší, aby rok 1984 byl rokem, kdy se zvětší svoboda pro miliony lidí, kteří ji jsou zbaveni pod totalitním útlakem komunismu.“

Jak bylo oznámeno dříve, členkou americké delegace v Madridu byla paní Betka Papáňková a zahájení se účastnil Dr. Mojmir Povolný, předseda Výkonného výboru Rady svobodného Československa.

REHABILITACE STALINIZMU

Podle západoněmeckého časopisu Die Welt rozeslala Socialistická akademie v Československu důvěrný oběžník: píše se v něm, že se „zkresluje“ obraz let padesátých. Zejména se tak prý dělo v roce 1968, kdy bylo rehabilitováno „mnoho nepřátel socialismu.“ Takové postoje je třeba změnit, oběžník zdůrazňuje. Je třeba vyzdvihnout „úspěchy socialismu a zasadit smrtelnou ránu zrádné emigraci.“ která tvrdí, že nikoliv jednotlivci, ale strana sama „se dopustila zločinů.“ Oběžník se však nepokouší vysvětlit neomylnost strany v případech na př. Gustava Husáka,

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1848

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

který byl v padesátých letech také „nepřitelem lidu“ a dnes je Moskvě dobrý, aby jí zaprodanský sloužil, dělal Quislinga a byl za to ověšen metály a řády.

Výroční zpráva State Departmentu o stavu lidských práv ve světě.

Tento měsíc vydala americká vláda svou výroční zprávu o stavu lidských práv ve světě. Československu je věnováno 10 stran.

Úvodem státní department vysvětluje vládní systém v Československu, zejména od sovětské invaze v roce 1968 a konstatuje, že nynější vláda je produktem sovětské invaze, která se udržuje u moci jen přítomností asi 80.000 sovětských vojáků v zemi a síti bezpečnostního aparátu, který nahání strach, aby udržel stabilitu.

Zpráva uvádí, že se v r. 1983 situace ve věci lidských práv v Československu podstatně neměnila. Bezpečnostní orgány nadále stíhají a šikanují občany a skupiny, které pracují na poli lidských práv a sledují, jak československá vláda dodržuje mezinárodní smlouvy, jako Všeobecnou deklaraci lidských práv a Helsinský závazný akt. Zvláštní pozornost čs. policejní orgány věnují činnosti signatářů „Charty 77“ a členů „VONSu“, kteří jsou podrobováni častým výslechům, žalářování a policejnímu dozoru, protože je režim považuje za nebezpečné politické odpůrce.

Zpráva se také zmiňuje o podmínkách v čs. věznicích, kde jsou političtí vězni často podrobováni nedůstojnému, hrubému, ba nelidskému zacházení a uvádí v této souvislosti případ spisovatele Václava Havla, který ve vězení těžce onemocněl, že byla obava o jeho život a nakonec musel být ze zdravotních důvodů propuštěn. Ve zprávě se také poukazuje na to, že západní diplomaté upozorňují na dokazatelnou skutečnost o špat-

ném a nespravedlivém zacházení s vězňnými cizinci. Cizí občané, kteří jsou v Československu z různých důvodů vězněni, jsou často podrobováni hrubému zacházení: musí klečet na betonové podlaze, nebo jsou bití a když si stěžují, jsou nařknuti z „falešného obviňování“.

Další kapitola zprávy uvádí, že osoby, které režim podezřívá z politické činnosti, jsou často podrobováni osobním prohlídkám; každý jejich názor, se kterým režim nesouhlasí se kvalifikuje jako „podvratná činnost“ nebo „pobuřování“, nebo „ponižování důstojnosti představitelů socialistického státu“, či „poškození zájmů republiky v zahraničí“ a pod. Osoby, které jsou zatčeny pro náboženskou činnost jsou souzeny pro „mafení státního dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi“, pro „zneužívání svého úřadu“ a pod.

Zpráva se také zmiňuje o tom, že v r. 1983 Světové sdružení psychiatrů obvinilo československý režim, že zneužívá psychiatrie k politickým účelům, což mělo za následek, že Československo po sovětském příkladu z této organizace vystoupilo.

Odhaduje se, že v čs. věznicích je t.č. vězněno 50 politických vězňů a asi 100 čs. občanů je ve vazbě, která trvá od 48 hodin až do několika měsíců. Většina těchto občanů jsou Chartisté, nebo členové VONSu; dále pak ti, kteří pracují pro svobodu náboženství; jsou často bráni do vazby k různým výslechům, nebo pro podezření z pobuřování a pod. Jiní byli vyslýcháni ve věci podepisování peticí proti rozmístění sovětských jader-

ných zbraní v Československu.

Zpráva také konstatuje, že v Československu neexistuje svoboda projevu a tisku, svoboda shromažďování a svoboda volného sdružování. Existují jen organizace, které jsou schváleny vládou, resp. komunistickým režimem. Neexistují také samozřejmě svobodné odbory a ve zprávě se poukazuje na to, že Mezinárodní organizace práce v r. 1983 kritizovala československý režim pro diskriminaci v zaměstnání z politických důvodů vůči občanům, kteří mají žádoucí kvalifikaci a jen z důvodu jejich kritického postoje k rudému režimu jsou tvrdě sociálně diskriminováni. Vydávat knihy a psát mohou jen ti občané, kteří mají od vlády povolení; zpráva však poukazuje na to, že v Československu vychází „samizdatová“ literatura, jako ku příkladu Edice Petlice.

Cestování do zahraničí je omezoováno, zvláště do západních států. Zatímco se občanům, kteří jsou režimu nepohodlní, emigrace přímo vnucuje, občanům, kteří emigrovat chtějí se vystěhování nedovoluje, anebo se vyřizování jejich žádosti netiměrně ztěžuje.

Zpráva končí konstatováním, že v ČSSR je výdělečně činná 90 % žen, většinou v podřadnějších a méně placených zaměstnáních, přesto, že oficiální místa mluví o rovnoprávnosti žen, zaručených Státní ústavou.

-afa-

**Prosíme, oznamte nám
včas změnu adresy!**

DO ČESKOSLOVENSKA 1984

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy
z Chicaga nebo New Yorku

za nejlevnější ceny

13. a 27. května, 14. června, 5. července, 2. srpna
a 6. září

Každý zájezd je - podle přání - buď na 16, 23 nebo 30 dní
pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

SPECIELNÍ DOPROVÁZENÉ ZÁJEZDY:

Do skandinávských zemí: Dánska, Norska a Švédsko na
15 dní. Odlet 4. června 1984.

Do západní Evropy: Holandska, Německa, Francie a
Belgie s návštěvou výročních Pašijových her v Oberam-
mergau. Odlet 8. července na 16 dní pobytu.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě návštěvy Vašich příbuz-
ných z Československa.

Vyžadejte si podrobné informace a ceny u:

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. CERMAK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

Prodám přímo

krásný výletní dům
3 ložnice, každá
o 2 postelích,
s nerušenou vyhlídkou
na jezero
- hodinu cesty od Chicaga
VOLEJTE:
od neděle do čtvrtka
☎(312) 964-8387
v pátek a v sobotu:
☎(414) 843-2189

Upřímné blahopřání
k narozeninám
posíláme
našemu rodáku a oslavenci
ze dne sv. Matěje

76

Karlu NERADOVI st.

k jeho nemocničnímu lůžku.

Karle náš drahý, vděčně vzpomínáme,
nezapomínáme a modlíme se za Vaše uzdravení.

Všichni z chicagského „Velehradu“

Npř. Otec arcibiskup

Daniel Kučera O.S.B.
rodák z Chicaga, Ill.

Dne 23. února 1984 se stal metropolitou arcidiecése Dubuque ve státě Iowa. Všem našim krajanům je dobře známý z doby, kdy byl 5. opatem u sv. Prokopa v Lisle, rektorem klášterní koleje, světitel biskupem v Joliet a sídelním v Salina, Kansas.

AD MULTOS ANNOS!

**COMMERCIAL
NATIONAL
BANK**

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

LÉKÁRENSKÝ TELEFON:
484-0106

DOMÁCÍ TELEFON:
749-0281

Poslání léku vašim příbuzným domu či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLECEK, R.PH.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

**PRAGUE SAUSAGE
& DELICATESSEN**

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAMŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250

Radi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNA

První pokus o komunistický puč na začátku republiky

(Pokračování ze str. 1)

sousedství, v Bavorsku s Kurtem Eisnerem a v Maďarsku s Belou Kunem v čele. Tyto zjevy měly svoji hlubší příčinu v tom, že o tři léta dříve bolševici v Rusku, tehdy v největší státi evropské, provedli státní převrat, svrhli vládu Kerenského, vyvraždili carskou rodinu a strhli na sebe celou moc. To se stalo ještě za první světové války v říjnu 1917. Německá vláda bojující s Ruskem, propašovala tehdy ze Švýcar v uzavřených železničních vozech do Ruska Lenina s jeho druhy, aby udělali v Rusku převrat a uzavřeli s Německem separátní mír, což se

také stalo. Lenin zavedl diktaturu proletariátu a stal se diktátorem sovětské říše. Tento ruský příklad a ruské peníze byly příčinou, že i u nás se komunistická strana pokusila v roce 1920 o násilný státní převrat. Jako místo, odkud měl plamen puče vyjít, bylo zvoleno Kladno. Zde měli komunisté soustředěno nejvíce lidí v kladenských dolech a továrnách, a zde byl i vůdce převratu, poslanec Alois Muna, který se měl stát prezidentem nové sovětské republiky. Nebezpečí bylo značné i jasné. Marxistická levice obsadila v Praze ústřední sekretariát sociálně demokratické strany, redakci a tiskárnu deníku Práva lidu, vyhlásila generální stávku a oblehla parlament. Mladá republika se teprve formovala. Neměla ještě konsolidovanou

ani policii ani armádu a hospodářský život održením od Rakouska, procházel těžkým porodem: státní finance a zejména měna, nebyly stabilisovány a poválečná bída, zvláště nedostatek nezbytných životních potřeb, hleděla ze všech koutů. A toho všeho komunisté chtěli využít ve prospěch svého podniku.

Leč našel se muž, který učinil opatření, aby pokus komunistů byl potlačen. Byl to tehdejší ministr vnitra, pozdější ministerský předseda Antonín Švehla. Když se dověděl, že komunisté připravují puč, svolal si nejspolehlivější své spolupracovníky, které osobně vybral, a pravil jim asi toto: „Pánové, republika je v nebezpečí. Komunisté připravují u nás násilný převrat. Největší naše strana, strana sociálně demok-

ratická, je v rozvratu. Neai s to, čelit hroziícímu nebezpečí. Odpovědnost za národ a stát přechází nyní na republikánskou stranu. Politické poměry v této chvíli nedovolují utvoření parlamentní vlády a vyžadují, aby úřednická vláda převzala prozatím správu státu. Váš jsem k sobě pozval, abyste byli jejími spolupracovníky v díle záchraně. Jako apoštoly vás posílám do všech krajů republiky a každý z vás bude mi garantem, že v jeho přiděleném kraji bude každý pokus o násilný převrat potlačen.“

Všichni se slzami v očích jsme ochotně slíbili. Vláda Tusarova nato odstoupila a na její místo nastoupila úřednická vláda Jána Černého, zemského prezidenta Moravského, který po Švehlovi převzal i ministerstvo vnitra. Nežli pak udeřila hodina

komunistického puče, byli jsme my všichni, které Švehla vybral a instruoval, na svém místě a splnili jsme určené úkoly tak, jak jsme Švehlovi slíbili.

Republika byla zachráněna. Nikomu z nás však nenapadlo, aby si dával připínat na prsa nějaká vyznamenání. Splnili jsme jen svou povinnost...

(Přetiskeno z časopisu „Novina“ - roč. 34, listopad 1983.)

Toto zvláštní číslo vydal jako památník k 110. výročí narození a k 50. výročí smrti zasloužilého es, statníka Antonína Švehly pan Martin Hrabík v Clevelandu, O., předseda Republikánské agrární strany v exilu.)

Jindřich Nermut

Starosti usurpátorů

Žurnalisté i reportéři měli žně!

Jeden diktátor zemřel a zůstává po něm otazník proč a nač začel. Nejednotné politbyro ustanovilo nového diktátora, - osvědčeného partajního byrokrata, Konstantina Černěnka. Přitom aranžováním představení, bylo až trapné, jak se představitelé velkých i menších mocností předháněli a ujišťovali nového samovládcu o dobré vůli dohadovat a přátelit se s komunisty.

Bylo toho opravdu zapotřebí?

Což naši t. zv. státníci nevidí, nebo nechtějí vidět, že karanténa senilních byrokratů, ovládajících rozlohou největší stát světa, ustanovila jako svého vůdce stejně senilního byrokrata? Cožpak ještě nepochopili, že celé to zlověstné politbyro je ve skutečnosti nesoudné seskupení vychytralých starců, zápolících o moc? Tři zápolící skupina rozlepeného politbyra - armáda, policie a partajní byrokraté mohou vládnout a působit jen strachem za zničení každého, kdo smýšlí jinak.

Nový diktátor Černěnko je horlivý aparátčík a to je veškerá jeho kvalifikace. O mezinárodní politice toho moc neví a ještě méně toho ví o národohospodářství a západní kultuře. Proto v Sovětském svazu budou i nadále mít hospodářské a zásobovací potíže. Nadále budou lidé stát dlouhé fronty před obchody s denními potřebami. Na to jsou však občané prvního socialistického státu zvyklí již z časů svých rodičů.

Je ale směšné, když se někteří „státníci“ domnívají, že ekonomické potíže mohou

porazit a rozvrátit komunismus. K tomu nemůže dojít pokud armáda a policie jsou poslušnými nástroji rudých usurpátorů. Nic proto nenavědčuje tomu, že by se odchodem jednoho a nastolením druhého diktátora v Sovětském svazu něco změnilo. Strana zůstává i nadále vševládnoucí institucí.

Neda se očekávat ani nějaká změna vnější mocenským, tím méně hospodářským tlakem. Rusové a jimi podmaněné národy, prodělali v minulosti již takovou bídu a takové nezměrné strádání, že se o něčem podobném mladé generaci na západě ani nezdá. V Sovětském svazu si lidé velmi často musí utahovat opasky a budou nuceni si je utahovat i v budoucnu. Veškeré hospodářské a finanční zdroje budou i nadále soustředěny k budování největší armády světa i na podporu teroristů a rozvratníků ve všech národech.

A přece je zde naděje a osobně mám tolik víry ve věc spravedlivou, že tvrdím, že „na východě svět“.

Tři neodbytné starosti budou stále více rušit spánek kremelských vládců.

1.) Pravdivé informace o světových událostech budou pomocí technického pokroku a vesmírných družic pronikat i do nejdělejších oblastí Sovětského svazu.

2.) Neporazitelná síla křesťanského učení, nahání veliký strach všem propagátorům, vyznavačům i učedníkům marxismu. Je sice pravda, že zatím co za posledního půl století křesťanské církve ve světě zaznamenaly statistický přírůstek 50 % - takže počet křesťanů všech vyznání překročil jeden tisíc milionů lidí - příslušníků pravoslavné církve dle

sovětských statistik ubylo o celých 36 %. To je velmi smutné v době, kdy počet tamního obyvatelstva se v téže době zdvojnásobil. Ovšem, to jsou čísla sovětských statistik a jako musíme brát s rezervou všechnu komunistickou propagandu, nevěříme ani sovětské statistice o náboženském vyznání v SSSR. Potěšující je rostoucí odpor mladé generace k marx-leninismu a její stále větší zájem o náboženství. Tato duchovní obroda se projevuje tím, že soustavným ovlivňováním společnosti, i když ne tak revolučně jako Islám. Přitom křesťanství je síla, která se vši určitostí rozloží a porazí bezbožecký materialismus marxistické ideologie. Trvá-li to déle než bychom si přáli, je to hlavně chybou konsumní společnosti západních svobodných zemí, jejichž věřící křesťané jsou ospalí, líní, málo upřímní sami k sobě, často propadli praktickému materialismu a požitkářství západního liberalismu, málo solidární mezi sebou i s ostatními křesťany na světě a hlavně ve svém egoismu jsou lhostejní k bídě t. zv. „Třetího světa“ a k utrpení pronásledovaných křesťanů v zemích, okupovaných ideologií mezinárodního komunismu, podepřeného dnes vojenskou mocí Sovětského svazu.

3.) Největší starostí v současné době působí kremelským vládcům vzrůstající neslovanské obyvatelstvo SSSR, které se hlásí k Islámu. Islám v přítomnosti prodělává přímo revoluční rozmach. Počet jeho vyznavačů se za minulých 50 roků zdvojnásobil. Je velmi těžké správně odhadnout počet Mohamedových následovníků v Sovětském svazu. Před první světovou válkou jich v Ruské

říši bylo napočítáno 12 milionů to bylo 10 % tehdejšího obyvatelstva. Při snížení porodnosti v ruských rodinách a velkého přírůstku neslovanského obyvatelstva se dnes toto procento přinejmenším zdvojnásobilo. Za pozornost stojí, že v osmi neslovanských republikách Sovětského svazu je 60 % obyvatel mladších 25 let. Při všem tom je nutné vzít v úvahu, že při sčítání obyvatelstva v komunisty ovládaných zemích mnoho lidí z existenčních důvodů zamlčuje svoje náboženské přesvědčení.

Když uvážíme, že Kirgizové, Uzbeki, Tataři, Gruzinci, Turkmenci a jiní Asiáté, kteří

mluví více jak 100 nářečnými, tvoří více jak jednu pětinu obyvatel Sovětského svazu, a že velká většina se jich hlásí k Islámu, je nabitelné, že se Ruska koloniální říše dříve nebo později rozpadne. Nikdy nekončící válka v Afghánistánu a stupňující se nepřítelství mezi Sověty a Íránem budou i nadále znepokojovat Moskvu.

Proto by bylo moudřejší, kdyby představitelé demokratických států místo podléhavého ujišťování moskevských vládců o dobré vůli k dohodě se snažili využívat též kostí a starosti rudých usurpátorů, a v OSN konečně začali volat po dekolonizaci SSSR.

Doporučte Hlas národa svým přátelům a známým

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.

Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokoju a ložnic;

soubory do kuchyně, pokoju, ložnic a koupelen;

sklad hotových prošíváných dek a polštářů

z husího prachového peří a daeronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obslužíme česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost — a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

THE SMETANA CENTENNIAL

An International Conference and Festival of Czechoslovak Music March 29 – April 8, 1984 San Diego State University

Honorary Patrons: Gerald Abraham, General Jan J. Ambrus, David Atherton, Rudolf Firkusný, Karel Husa, Rafael Kubelík, Sir Charles Mackerras, Jarmila Novotná, Jan Popper, František Schwarzenberg.

The International Conference is supported by grants from the National Endowment for the Humanities, the Paul C. Stauffer Memorial Fund, and anonymous donors. The Festival has received grants from the L.J. Skaggs and Mary C. Skaggs Foundation, the Friends of Czechoslovak Music, the Associated Students of San Diego State University, and anonymous donors.

The Smetana Centennial and Festival of Czechoslovak Music

will be held at San Diego State University on March 29 to April 8, 1984. The international conference has received the support of the National Endowment for the Humanities, the Paul C. Stauffer Memorial Fund, and anonymous donors. The festival is supported by grants from the L.J. Skaggs and Mary C. Skaggs Foundation, the Morley H. Golden Opera Fund, the Friends of Czechoslovak Music, the Associated Students of San Diego State University, and anonymous donors. In addition, the leading international musicians and scholars—Gerald Abraham, past president of the Royal Music Association; General Jan J. Ambrus, Ret., Czechoslovak Air Force, WW II; David Atherton, music director of the San Diego Symphony and principal guest conductor of the Royal Liverpool Philharmonic Orchestras; Rudolf Firkusný, concert pianist, residing in New York; Karel Husa, resident composer, Cornell University; Rafael Kubelík, conductor and recently retired music director, Bavarian Radio Orchestra; Sir Charles Mackerras, music director, Sydney Symphony Orchestra; Jarmila Novotná, soprano, Metropolitan Opera; Jan Popper, conductor and professor emeritus, University of California, Los Angeles; and

František Schwarzenberg, professor emeritus, Loyola University—have endorsed the Smetana Centennial project. The conference/festival also has the support of the Pacific Southwest Chapter of the American Musicological Society; the House of Czechoslovakia, Balboa Park, San Diego; the Los Angeles Chapter of the Czechoslovak Society of Arts and Sciences; and the San Diego Branch of the Czechoslovak National Council of America.

The purpose of the conference will be to bring together the community of scholars engaged in the study of the Czech composer, Bedřich Smetana (1824-1884), and of other Czechoslovak composers. By examining the music of Smetana and his successors in the 19th and early 20th centuries, the conference will also commemorate the 100th anniversary of his death and thereby recognize the leadership and direction which he gave to the revival of a Czech national school of music in the 19th century.

Smetana is not only a significant figure in the history and development of Czech Nationalistic music, but also he ranks with his peers as a Romantic composer who has made a noteworthy contribution to 19th-century musical genres. In his total output there are eight operas,

nine symphonic poems and other orchestral works, chamber music, choral music, songs, and piano music—all substantial statements in their respective genres. The need for the conference becomes apparent when, 100 years after his death, it is noted that the average concertgoer is familiar with only the three dances from the *Bartered Bride* and perhaps the symphonic poem *Vltava* (Die Moldau) from the cycle *Má vlast*. Before World War II, scholarship about Czech music in English was carried on primarily by British scholars. To some extent, they still lead the field. However, it is fortunate that in the past 10 to 12 years a number of young American scholars have begun the study of Czechoslovak music. Some of them have been invited to participate with senior scholars in the conference. On the centennial of his death, it is therefore of utmost importance that the music of Smetana and his position in the history of music be reexamined.

Although the conference will celebrate the centennial of the death of Smetana with attention being focused on his life and works, it will also address the important questions of Smetana's relationship to his age and heritage, and of his impact on subsequent Czechos-

lovak music in the 19th and 20th centuries.

The conference participants are being asked to present a critical appraisal of the man, his music, and influence.

Some of the topics to be considered and the issues raised are as follows: Smetana: His Predecessors; Music and Influence; Sources, Editions and Specific Stylistic Problems; The National Revival and Smetana: Artistic, Social and Political Issues; Smetana and His Contemporaries; Protagonists and Antagonists; A 20th-Century Perspective of Smetana: Views by Composers, Critics and Historians; and A Round Table: Summary and Conclusions.

The conference will convene over a three-day period, March 29-31. There will be morning and afternoon conference sessions, and related musical events in the evening as part of a concurrent music festival, as well as an exhibit of rare books, scores, manuscripts, letters and other documents. There will also be an exhibit of Czechoslovak costumes and arts and crafts. During the conference, there will be a plenary session with the concurrent meeting of the Pacific Southwest Chapter of the American Musicological Society.

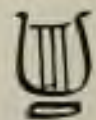
The following is a list of participants who have been invited:

Dr. Michael Beckerman, St. Louis, Missouri; Dr. Charles E. Brewer, New York, New York; Dr. Jarmil Burghauser, Prague, Czechoslovakia; Dr. John Clapham, Bristol, England; Dr. Kenneth DeLong, Calgary, Canada; Dr. Zdenka E. Fischmann, Corona, California; Dr. Jarmila Gabrielová, Prague, Czechoslovakia; Dr. Edith Vogl Garrett, Brookline, Massachusetts; Mark Gernert, Princeton, New Jersey; Dr. Roger Hickman, Honolulu, Hawaii; Alan Houtchens, Santa Barbara, California; Dr. Karel Husa, Ithaca, New York; Dr. Jaroslav Jiránek, Prague, Czechoslovakia; Dr. Nors S. Josephson, Fullerton, California; Dr. Jaroslav Mráček, San Diego, California; Dr. Zdenka Pilková, Prague, Czechoslovakia; Dr. John Tyrrell, Nottingham, England; Dr. John H. Yoell, Los Angeles, California; and Dr. Joseph E. Zidek, Albany, New York.

The music festival, March 29 to April 8, 1984, will feature the San Diego Symphony in a complete performance of Smetana's *Má vlast* conducted by Paavo Berglund and Karel Husa's *Two Sonnets from Michelangelo* conducted by the composer. In addition, there will be a series of eight concerts of chamber music by Smetana, Dvořák, Suk, Janáček, Martinů, Jirák, and other Czechoslovak composers performed at San Diego State University. Also, Karel Husa has been commissioned to write a Smetana fanfare. He will also conduct a composers' forum on Tuesday, April 3. Ian Campbell, General Director of the San Diego Opera, will give a special lecture on Thursday, April 5. The festival will present a Czechoslovak Ethnic Day at San Diego State University on Saturday, April 7. There will be folk dancing, popular outdoor brass band music (dechovka), a Food Fair featuring a variety of Czechoslovak pastries and appetizers, and a production of Smetana's *Bartered Bride* Saturday evening.

Inquiries about the Smetana Centennial should be sent to: Professor Jaroslav Mráček, Department of Music, San Diego State University, San Diego, California, 92182-0217.

2619/265-6031.

DePaul University Income Tax Return Assistance Program

DePaul University's College of Law is providing income tax return preparation assistance at no charge through Friday, Apr. 13. The public service, offered through the university's Volunteer Income Tax Assistance program, is endorsed by the Internal Revenue Service and the American Bar Association.

VITA volunteers, DePaul law students trained by the IRS in tax law and return preparation, will assist low and moderate income taxpayers with 1040 and 1040 A forms, exemptions, deductions and special credits, the latter if applicable.

DePaul's service is available on a first-come, first-served basis from 2 to 5 p.m. Mondays and Tuesdays, and 2 to 7 p.m. Wednesdays-Fridays in Room 1051, O'Malley Place, 23 E. Jackson Blvd. Volunteers from DePaul's Latino Association will provide bilingual assistance to the Spanish-speaking at the same location Saturdays from 12:30 to 2:30 p.m.

Taxpayers are asked to bring W-2 forms, interest statements and other appropriate documents. Additional information is available by telephoning 321-7700.

MANATT ANNOUNCES ETHNIC-AMERICANS COUNCIL, NAMES DECONCINI, KAPTUR AS CO-CHAIRS

Democratic National Chairman Charles T. Manatt Monday announced the formation of the Democratic Council on Ethnic-Americans and named Arizona Sen. Dennis DeConcini and Ohio Rep. Marcy Kaptur as co-chairs of the group.

"The purpose of the council will be to strengthen and broaden National Party communication with the millions of Americans who live in the ethnic neighborhoods and communities of our country, men and women who have traditionally been such a large and important part of our Party," Manatt said.

We view the Council as an exciting opportunity to solicit the insights of ethnic-Americans on issues of national importance," DeConcini and Kaptur said in a joint statement. "We are looking forward to it!"

The Council will work with ethnic community leaders, groups and interested individuals to focus attention on their

(Continued from Page 15)

FRANZ WERFEL

Píseň o Bernadette

(Pokračování z min. čísla)

Na nedůležitém trabantu jedné z nejméně důležitých hvězd-
ných soustav vegetuje druh opice, zvaný lidé. Představa, že mužská
zvířata a dokonce i některé ženské zvíře tohoto žalostného rodu
opice mají být obrazem oněch bytostí, jež vládou všemohoucí
(vládnou, to je také antropomorfní odvozenina), odpovídá smý-
slu oněch smutných divochů, kteří se dosud neprobojovali k nej-
většímu činu svého kmene, k tomu, aby se zřekli vytučených
kouzelných bytostí. Teprve až překonáme podvodnou úmyslnou
hloupost, jež jest jádrem každého iluzionismu, teprve až se člověk
odřekne pravěkého citového klamu, že jeho země spolu s ním zna-
mená střed věchů a jeho duch že jest něčím víc než účelnou a z
potřeby vyplývající funkcí materie, teprve až se poddá a nehude
spatřovat v životě nic vyššího než fyzikálně-chemicko-biologický
mechanismus, jímž život v podstatě jest, teprve pak začne být
člověkem, místo polozvířetem, věřícím v demony. Tato proměna
v člověka přivodí okamžitě sníženlivost, vládu rozumu a zničí vše-
chny temné vražedné pudy. Proto jest lurdská aféra neštěstím,
které by se nemělo podceňovat, neboť vrhá člověkově osvícené jíz-
dě za pozemským vykoupením od chudoby, předsudků a nevědo-
mosti v cestu nejstarší smrti.

Takhle upřímně psát se arcit' neodvažuje ani "Le Siècle", tím
méně pak "La Petite République", neboť at' tak či onak — stále
ještě je nutno počítat s církevní mocí a s možností trapné obžalo-
by pro rouhání. Zato malý "Lavedan" přinesl v posledním čísle
veselý článek o "Zřídle", inspirovaný prý purkmistrem Lacadém.
V něm se poukazuje na to, že půda Lurd i okolí je plna minerál-
ních a léčivých pramenů, které věru nepotřebují žádných zázrač-
ných Paní, aby byly vykutyány a zužitkovány.

Vedle Francie těchto útočných úvodníků jest však ještě jiná
Francie, ani ne tak Francie věřících zástupů a klerikální aristo-
kracie, jako země snadno okouzlených a uchvácených duší, země
žen především. Francouzské ženy poslouchají se zatajeným de-
chem denní zprávy z Lurd. Příhoda o pasažéře a Paní, příhoda
vpravdě francouzská, naplňuje jejich mysl nejradostnějšími po-
city. V jejich řadách nachází Bernadetta obhájce, kteří také píší
do novin. Rozpoutá se boj. Lurdská "zjevení" stala se národní afé-
rou velkého měřítka.

Národní aférou! To je ono! Císařská vláda by se nadála spíše
útoků kterékoli jiné frakce, jen ne útoku nebes. Kdyby si socia-
listé, jakobini, svobodní zednáři, royalisté, orleanisté vzali za zá-
minku kterýkoliv politický proces nebo případ korupce, aby ze
zálohy napadli režim, mohla by se vláda obvyklými prostředky
anadno postavit. V užší ministerské radě, kde byla lurdská
zjevení již po dvakráte na přetřesu, pronesli pánové týž vtip, kte-
rý si již před čtrnácti dny dovolil udělat purkmistr Lacadé: "Ne-
můžete přece od nás žádat, abychom dali zavřít Nejsvětější Pan-
nu."

Mezitím si císařova kabinetní kancelář vyžádala naléhavý ra-
port od ministerstva kultu. Monsieur Roulland jej velmi podrobně
vypracoval a zakončil prosbu vyloženě zákeřnou, prosbou o nej-
milostivější rozhodnutí. Tato prosba se k němu zase vrátila ve vše-
obecném nařízení, aby se massabileským zjevením a rozmláskám z
ních vyvěrajícím učinila co možná brzy přítrž. Ale jak se to má
stát, o tom císařská kabinetní kancelář, zrovna jako jiná místa,
nic nepraví. Ba dokonce závažnost tohoto svého nařízení ještě tlu-
mí tím, že doporučuje výslovně, aby si příslušní činitelé nepočínali
tvrdě a brali co možná největší zřetel na náboženské citění pyrenej-
ského lidu. Ministr Roulland se výsměšně zasměje, když jej ob-
drží, neboť v tomto nádherném přípise poznává neklamné šrou-
bovaný styl svého pána, Napoleona Menšího. Ted' at' si tisk zuří
jak chce, on je více méně kryt! Tak spojuje všechny státní auto-
rity, císařem počínaje a komisařem Jacometem končíc, jediné pou-
to: rozpaky.

Roulland neprodleně obšťastní prefekta Vysokých Pyrenejí,
barona Massyho, tímto dvojznačným rozhodnutím císařovy vůle.
O Massym se nedá nic jiného říci, než že je "korektní muž". Chodí
oblečen vřd, v korektní černé šaty, nosí lakýrky a hlazené ruka-
vice — dokonce i do úřadu. Jeho vysoký, vystřížený stojatý límec
přesahuje i samu korektnost. Baron pochází z jedné z nejkorek-
tnějších rodin Francie, je korektním majetníkem všech řádů a vy-
znamenání, včetně vatikánského řádu sv. Řehoře, a jinak vyhlíží
jako ztělesněná formulka cestovních pasů: "Zvláštní znamení:
žádné." Departement, v jehož čele baron Massy stojí, platí v tajné
vědě francouzské správy — neznámo proč — za odrazný můstek
pro prefekturu departementu Seiny, v němž leží město Paříž. Vede
tudíž z Tarbes přímá cesta k jednomu z nejvyšších úřadů země.

Baron ví velmi dobře, co je v sázce. Nepodaří-li se mu tuto lurd-
skou národní aféru uvést k spokojenosti představených a k spo-
kojenosti všech stran do pořádku, může se s Paříží a s celou ka-
riérou rozřeznat.

Sotva Massy přelétne očima ministrovu dlouhou depeši, vrhne
se do své ekvipáže. Cesta od paláce prefektury k paláci biskupské-
mu jest velmi krátká, prefekt však se ze zásady neukazuje podda-
ným jako pěší chodec. Jeho vztahy k tarbeskému církevnímu kni-
žeti nejsou zrovna napjaté, nicméně hodně chladné. Jeho Milost
Monseigneur Bertrand Sévère Laurence, který přesně ví, kolik
uhodilo, není tudíž zrovna zarmoucen, že musí nechat Jeho Ex-
celenci čtvrt hodinku čekat. Je právě — jak je hlášeno — Jeho
Excelenci — ve své privátní kapli. Monseigneur je spíše vším ji-
ným než korektním mužem pocházejícím z korektní rodiny. Na-
opak! Je to příliš plebejec, proletář, jehož otec byl silničním dělní-
kem v kantonu béranském. Mezi jeho nepřáteli se dokonce šušká,
že Jeho Milost do svého patnáctého roku neuměla ani číst ani psát.
Teprve potom proběhl tento vysoce nadaný analfabet a nespou-
taným rozmachem lidí z nízkého stavu irský seminář a universitní
studia ve všech oborech s významnáním. Baron Massy skřípe zu-
by rozhořčením nad tím, že musí čekat. Ach, ten lišák prohnaný,
myslí si, ale v zápětí se ulekne, že snad příliš prudce zmáčkli svůj
vysoký cylindr mezi kolena. Ale když pak před ním stane Mon-
seigneurova vysoká selská postava, sklesne Massy do úklony a
předstírá, že chce políbit prsten, v čemž mu však biskup mírným
posunkem zabrání.

"Vôtre Grandeur," spustí baron, "přicházím vás prosit o po-
moc. Věci v Lurdech rozrůstají se v jakýsi druh rebelie. Vy jediný
můžete zabránit tomu, abychom nespustili jinou písničku..."

Ústní koutky biskupovy jsou od přírody skleslé a jeho tvář
jim jen zřídka kdy ztrácí sarkastický pyšný výraz.

"Jen spust'te klidně jinou, Excellence," vzdychne s účastí:
"Jest si toho věru co přát..."

"Monseigneur, bojuji za čest a posvátnost náboženství, které
tato nedůstojná komedie nejtěžším způsobem ohrožuje."

Biskup povyhrne husté bílé obočí:

"Klerus lurdského kantonu obdržel, pokud vím, skrze děka-
na přísný zákaz účastnit se této komedie, jak to ráčíte nazývat..."

"To nestačí, Monseigneur! Vy sám byste měl tuto komedii
zakázat. Měl byste zabránit tomu, aby tak zvaná zjevení zesměšňo-
vala víru před věřícími i nevěřícími."

Bertrand Sévère se opře hluboko do křesla a položí ruku děl-
níka na rukověť hole ze slonoviny:

"A co když v těch zjeveních přec jen vězí jádro nadpřirozena,"
prořekne pomalu.

Korektního barona Massyho počne škrtit vysoký stojatý li-
mec:

"Nadpřirozené jádro? Kdo o tom může rozhodnout?"

"Jediná instituce, Excellence," pousměje se letmo starý bis-
kup. "Církev svatá."

Prefekt se rozhodne uvolnit si vázanku příliš pevně uvázanou:

"Vôtre Grandeur, měl jsem dojem, že vy v ono nadpřirozené
jádro ani dost málo nevěříte a celou tu frašku odsuzujete tak jako
my."

"Snad, milý barone," — Monseigneur se opět neproniknutel-
ně usměje, "snad! Zajisté však přiznáte, že biskup smí být po-
slední, který by se možnému zázraku stavěl do cesty. A zázrak,
zjevení nadpřirozena, jest vždy a všude možné, i v mé skromné
diecési. Mým úkolem není v tomto případě nic jiného, než opat-
nost a zdrženlivost. Od vás, Excellence, očekáváme naopak mou
drou rozhodnost, jako obvykle."

A sklání na rozloučenou dosti hluboko bílou kněžskou hlavu
před světským potentátem.

Sotva se baron Massy s nepořízenou vrátil do své kanceláře,
diktuje okružní depeši podprefektovi, policejnímu komisařství v
Lurdech, tamějším státnímu návladnictví, jakož i lurdskému o-
becnímu úřadu. Žádá zostřený dozor nad rodinou Soubirousovou,
zejména pokud jde o případné peněžité dary. Z neoprávněného
prodeje náboženských posvěcených předmětů (žehnání růženců za
peníze a peněžitou odměnu) dal by se snad vykonstruovat přestup-
pek, který by stačil k zatčení. Jakmile se o takovém případu úřa-
dy doslechnou, nechť bez meškání celou rodinu zatknou. Na konci
depeše připojuje baron Massy ono památné opatření, podle něhož
totiž četníci úředníci, konající bezpečnostní službu u jeskyně, mu-
jí službu konat v plné výzbroji a v rukavicích! Tyto rukavice (ze
žluté prací kůže, podle ajustačních předpisů) vynoří se v barono-
vě korektní myslí proto, že jimi chce té paní větropláště dokázat,
že s ním, se zosobněnou státní mocí, ted' už opravdu přestávají
žerty. Ale stav věcí je tak ošemetný, že rukavice na rukou četníků
nepůsobí dojmem hrozby, nýbrž spíše jako poklona Paní.

* * *

Je březen. Ještě čtyřikrát a bude po všem, myslí si Bernadetta.

detta; — přijde poslední čtvrtek a pak už ji nespátím. Opravdu ji nespátím? Paní nefekla, že po těch čtrnácti dnech už nepřijde. To tvrdí pevně a nezvratně pouze teta Bernarda. Teta Bernarda je silná povaha a jako všechny silné povahy vidí černě. Na rozdíl od rodilců Soubrousových má vyloženou zálibu pro věci nepřijemné. Bernadettou zmítá rdousivý strach i nesmírná naděje. Nemohlo by se stát, že by ji zůstala Paní po celý život věrna? Nemohla by den po dni zároveň a nistárnout a zestárnout? Lidé by tomu brzy přivykli a už by se do Massabiele nechodili. Ona, Bernadetta, by celý den pracovala tak jako jiní lidé. Pan Filip už je stár. Co kdyby se dostala k paní Milletové do služby? Ach, ji by byla každá práce vhod, jen kdyby k ní Paní vždycky ráno přišla! Prala by třeba i špinavé prádlo, ačkoliv je to práce, která se jí nejvíce protiví. Bernadetta se zarává do libezné představy, že by společenství její lásky mohlo potrvát až do smrti. Ta druhá představa, že bude ve čtvrtek všemu konec, připadá jí tak nepřirozená, že si ji ani nepřipouští. Mohla by žít dále bez každodenního omilostnění láskou? Před těmito naléhavými otázkami ustupuje v divčíně mysl jako stínovitá vedlejší příhoda do pozadí dokonce i sám zázračný čin, vyvolání pramene. Bernadetta by chtěla zadržet každíčkou hodinu dní, které jsou jí ještě dopřány. Ráno v jeskyni úpí po každé mlčky v svém srdci:

"Prosím vás, Paní, zůstaňte tu se mnou dnes hodně dlouho."

Paní se vlněně a souhlasně usmívá. Divčino přání však nevyplní nikdy tou měrou, aby svou přítomnost protáhla přes tři čtvrti hodiny a nanejvýš celou hodinu. Patrně velmi přesně ví, čeho se může od Bernadettiných tělesných sil nadít. Je-li i pro ni samu — podle divčiny chápání — nemálo namáhavé vyvolávat extasi, jak asi musí Bernadettu namáhat tuto extasi snášet!

Officium v jeskyni se rozmnožilo o několik obřadů. Den co den žádá Paní při počátku zjevení Bernadettu, aby pojedla bytinek, napila se z pramene a umyla se v něm. Jest věru podivné, že lidé, uvynuvše si za poslední vidění víc a více napodobovat poslušky mladé visionářky, opakovat slova, jež ze sebe vyřáží, se zdráhají používat nového a stále živější tryskajícího pramene. Přestože se Bourlettova historie rozkřikla po celých Lurdech, nikdo ji nevěří. Bourlette se odkazívá nazýval slepem a nebyl jím, naopak, vždycky hleděl do světa hodně hlubavě a prohnáně. Bourlette je dvojsmyslný případ a ne zrovna vhodný jako předmět zázračného příkladu. Proto lidé nepokládají pramen za nic jiného, než za pohotovou odpověď Paní na děkanovu výzvu zázraku a růží. Paní není kostelník, aby poslouchala farářovy rozkazy. Má vlastní nápady. Není odkázána na vtíp cholerického prchlvice. Zachtělo se ti v únoru růží na důkaz mé síly? Tož počkej, příteličku! Růže nebudou, tak lacině já to nedělám. Ale vzbudím k životu cosi, nač jsi ani ty, ani kdo jiný nepomyslel! Poznáváte konečně, že mám nad vámi převahu? Pramen se považuje za pádné vítězství živoucí Paní nad zdrženlivým a nepřátelským duchovenstvem. Praktický účel mu kromě Bourlette nikdo nepřipisuje. Bourlette však již po několik dní mlčí a tajně koupe oko v maasabielské vodě, neboť podlehl zárlivému podezření, že by léčivá moc pramene mohla uslábnout, kdyby se o ni musil dělit s jinými nemocnými.

Tisíce lidí jest ráno co ráno svědky, jak se Bernadetta na začátku extase na Panin rozkaz v prameni myje a jak pije z dlaně. Nepřikládají tomu však jiný význam než rituální nebo mystický. Bernadetta slaví v těchto obřadech zvláštní společenství s Paní. Nikoho nenapadne, že by Paní mohla s vyvoláním pramene spojit nanejvýš věčný záměr. Nikdo nechápe, že jen proto den co den opakuje rozkaz, aby skrze příklad divčiny přivedla lidi na pravou cestu. Jen Bernadetta, vidoucí a milující, dohádla se své milované natolik, aby si byla vědoma, že Paní nemůže vždycky přimět způsobem zjevovat svou vůli. Tak jako nemůže nebo nechce vyřknout ničí jméno, nemůže nezastřeně říci: Udělej to a to, aby se to a ono stalo! Jakýsi královský dvorský stud jí nutí k záhadným okolkům. Ale Bernadetta nemyslí na svět, myslí jen a jen na svou Paní. Proto také o podstatě a účelu pramene nehledá, nýbrž jen poslouchá, co jí Paní nařizuje, poslouchá nejryzejší poslušností, která se na nic neptá.

Přesto není ani Bernadetta prosta jistě lehké vychytralosti. Občau používá nevinných ltl lásky; aby svou Paní vyzkoušela. Modlení růžence je nepochybně nejvíce okouzující část jejího společenství s Paní. Je to pokojné zahloubání do sebe, když Bernadetta odšeptává Zdrávasy a propouští mezi prsty černé kuličky své ubohoučké šňůry, když Paní se rty mlčími, ale s očima jasně bdělými sleduje divčiny pohyby a propustí pak sama mezi prsty další perlu dlouhého třpytivého růžence — to vše je víc než společná modlitba, to je omamující forma dotyku, odpovídajícího tomuto druhu lásky: Jako by každý z obou partnerů držel v ruce konec jedné a téže neviditelné hůlky a jakoby skrze tohoto vodiče proudilo od jednoho k druhému tělesné teplo a nejduchovnější touha. Vše, čeho se Bernadetta pod návodem Paní chopí, nabývá nového, svěžího, ponejprv prožívaného významu, tak jako by toho předtím nebylo. dokonce i stará ohmataná modlitební šňůra.

Včera večer se přihodila taková věc: Do Cachotu přišla Peyretová s jednou ze svých mladých pomocnicíček. Dívka se jmenovala Pavla Sansová a byla pouze o dvě léta starší než Bernadetta Hrbáčka, kterou teď už po Bernadettě nemžourá s podezřivým pfezíráním; nýbrž zaraženě a podlézavě, vychvalovala Pavlu jako svou nejlepší pracovníci a milou přítelkyni. At' prý Bernadetta splní divčino přání! Pavla se hluboce zarděla a potom Bernadetta prosila, aby si s ní vyměnila růženec. Bylo by prý pro ni nesmírným vyznamenáním, kdyby se směla modlit na růženci, na které spočinulo Panino oko. Její růženec jest nejmilejší věc, kterou má zdědila jeť po matce; je z obrovských pravých, krvavých korálů. Přestože by to byla skvělá výměna, Bernadetta ji v prvním návalu ne bez přikrosti zamítne. Ale potom se zamyslí a posléze prohlašuje, že příštího rána divčina růžence použije; Pavla at' zůstane blízko ní.

Když se odbude první pozdravení, pití a mytí a Bernadetta poklekne tak jako vždy na veliký plochý kámen proti výklenku, vytáhne váhavě z vaku Pavlinu nádhernou korálovou šňůru. Srdce ji divoce buší rozčilením. Teď se doví, jakou cenu pro Paní má Vždyť ten černý, ubohoučkový růženec jest tak říkajíc jediným hmotným poutem jejich lásky. Proto si je Bernadetta dává vždycky pod podušku, když jde spat, Bernadetta se léká vlastní smělostí, s kterou klade Paní tuto léčku: jestli Paní nic nezpozoruje, jeam ji ihostejná. Jestli si toho všimne, má mě ráda.

Ale potom se přece jen s dojmavou nesmělostí bytostí, pochybující o tom, že jest milována, neodváží tuto léčku položit tak zcela radikálně. Chce štěstí trochu napomoci. Proto mává nápadným korálovým růžencem, aby Paní padl do oči. Paní také ihned zabábá, nechává vlastní růženec klesnout, jemný stín, který Bernadetta tak přesně zná, jí zastře tvář. Rty se pohnou:

"To není váš růženec..."

Bernadettino škabující srdce vyřáží tuto odpověď:

"Ne, Paní, to není můj růženec. Slečna Sansová mě prosila, abych si svůj ošklivý růženec vyměnila za její krásný. Myslíla jsem, že vám ten krásný bude milejší..."

Paní uraženě o krůček ucouvne. Naznačuje posunkem:

"Kde máte ten svůj?"

Bernadetta se v pravém slova smyslu vrhne na Pavlu Sansovou, která klečí za ní, a vytrhne jí růženec z ruky. Vítězoslavně jej vyzdvihne nad hlavu. Dav tento posunek nesprávně chápe a s nadšením jej napodobuje. Radami lidí proběhne bouře: Paní žehná naše růžence.

Co však je pro mnohé lidi zas jen poavátným obřadem, jest pro Bernadettu skutečností. Tělo i duše se chvějí: Ona mě miluje!

(Pokračování příště.)

**Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Cicero, Ill. - 2414, S. 61st Ave.**

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

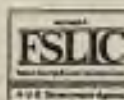
**Serving your
family's financial needs
for over 60 years**

**MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS**

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

(Continued from Page 14)

concerns. The Council will see that the Party's Platform Committee considers the issues of importance to America's ethnic communities as the Committee drafts the platform for the 1984 Democratic Convention.

The Council will include an informal Advisory Board of elected officials (list follows) from the U.S. House and Senate, and from state and local government.

The Council's activities will include a series of hearings in cities with large ethnic population, chaired by Kaptur and DeConcini and members of the Advisory Board, to listen to the concerns of ethnic-Americans. The Council will also actively communicate with ethnic-Americans through the ethnic press and ethnic-oriented radio and television program.

The Council's outreach programs will complement the Democratic National Committee's existing outreach programs carried out by a number of DNC divisions, including the Women's Division, Office of Hispanic Affairs, Office of Black Affairs and Asian-Pacific Americans caucus.

The members of the Ethnic-Americans council advisory board are:

Sen. Dennis DeConcini and Rep. Marcy Kaptur, Co-Chairs
Rep. Frank Annunzio, Illinois
Rep. Bob Borski, Pennsylvania
Gov. Mario Cuomo, New York
Gov. Michael Dukakis, Massachusetts
Rep. Dennis Eckart, Ohio
Rep. Dennis Hertel, Michigan
Rep. Henry Novak, New York
Rep. Mary Rose Oakar, Ohio
Mayor Roger Parent, South Bend, Ind.
Rep. Peter Rodino, New Jersey
Sen. Paul Sarbanes, Maryland
Rep. Jim Shannon, Massachusetts
Secretary of State Julia Tashjian, Connecticut
Rep. Doug Walgren, Pennsylvania
Rep. Bill Lipinski, Illinois
Rep. Tony Coelho, California

**I
M
P
O
R
T
E
R**

**VALASSKÉ
PAPUČE**

detud z asoba
postaci

Velikosti 6—12

Nizké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

VOICE OF THE NATION

"S"

Statement by Congressman Tom CORCORAN

Wherever there is oppression of mankind's right to be free, there is a deep yearning to express man's rejection of his subjugation. Communist totalitarianism dominates millions of persons around the globe today, a tragedy which free peoples desire to help in correcting. It is not at all surprising, then, that a means of dramatizing opposition to communist domination originated in America and that its acceptance as a uniform symbol of the denunciation of totalitarian rule is gaining here.

Marking "S" in conspicuous places is a tremendously effective way in which oppressed peoples can say that they do not recognize their rulers as legitimate. In three languages — Czechoslovakian, Polish and, most pertinently, Russian — „svoboda“ means freedom and solidarity, and its abbreviation to "S" is thus internationally recognizable. Since first learning of this idea of using "S," I have come to further realize its potency. Emblazoning the letter "S" fulfills people's rights to freedom of expression, one of the „inalienable rights“ listed in the United States' Declaration of Independence. Observing "S" after "S" in communist countries gives encouragement and hope, showing that those who cherish freedom are in plentiful company.

Such displays of nonviolent revolt against oppression would pose great difficulties for the communist governments against which these protests are made. A significant bolstering of people's unity in opposing communist domination would increase pressure to allow greater freedoms. Because marking "S" is such a simple act, totalitarian governments would find it nearly impossible to suppress it and to prevent "S" from appearing virtually everywhere. The prevalence of "S" in place upon place would undermine the control which communism must maintain to succeed.

The results I foresee from "S" being emblazoned throughout communist-controlled countries are most impressive, it is my hope that this idea spreads throughout eastern Europe and wherever man's basic rights are denied.

Archdiocese of Chicago

Joseph Cardinal Bernardin has issued his first pastoral letter specifically for Catholics of the Archdiocese of Chicago giving guidance on the celebration of liturgy, or worship services.

Entitled, „Our Communion, Our Peace, Our Promise," the 8,000 word instruction is published 20 years after the Second Vatican Council's **Constitution on the Sacred Liturgy**. The document called for liturgical renewal.

Describing liturgy in his letter as „the action of God's assembled people," Cardinal Bernardin pointed out that, after 20 years of liturgical change, „it is useful to ask ourselves how we are doing."

A complete text of the new pastoral appears in Friday's **Chicago Catholic**, Polish and Spanish translations of the letter, as well as additional English copies, are available from Liturgy Training Publications, a publishing service of the archdiocesan Office for Divine Worship (751-8382). In addition, the publishing service offers a study guide for group discussion of the pastoral.

Joseph Cardinal Bernardin has appointed **Rev. Ronald J. Lewinski** as Director of the Archdiocese of Chicago Office for Divine Worship. Father Lewinski succeeds the office's long-time director, Rev. Daniel P. Coughlin, who has begun a one-year sabbatical leave.

The appointment of Father Lewinski, 38, was announced as Cardinal Bernardin published his pastoral letter on the liturgy. Father Lewinski said that he sees the Cardinal's pastoral as "my agenda for this office, namely, fostering good prayer life across the archdiocese, striving to make people's worship meaningful and making liturgical resources available to all the parishes of Cook and Lake Counties."

Father Lewinski has served as a liturgical official since 1975, taking special interest in preparing parents for children's baptism and in developing a rite of adult initiation into the Catholic faith. In 1979, John Cardinal Cody appointed him director of the catechumenate, a process of initiation into the Catholic Church. Father founded and formerly edited the **The Chicago Catechumenate** magazine.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

Communist Terror

We have recently learned of a noble, charitable endeavor which has important patriotic side effects. We believe every American would want to know about this effort, and hope that many will want to become a part of it.

Since the fall of South Vietnam in 1975, millions of people have attempted to escape from Communist tyranny in that sad country. Most of them have fled by sea, and we know them as the "boatpeople."

During the Vietnam War some 2500 Americans were still missing in action, or were believed to be prisoners of war.

Two retired Air Force Colonels, Jack Bailey and Don McCoullough, have turned their backs on a profitable business in which they were partners, and on the relatively soft, affluent life-style that went with their success, to try to help suffering refugees from Vietnam, and at the same time assist in the search for missing U.S. servicemen.

Thousands of refugees sail out of Vietnam every month in small, overloaded fishing boats heading for Thailand or Malaysia. About half lose their lives on the way.

Pirates overtake most boats, robbing and beating the passengers, raping the women, taking younger girls captive, and throwing older folks overboard to die.

Operation Rescue sails a 275-Ton former smuggler's ship out into the Gulf of Thailand to find and guide boatloads of refugees to safety past pirates.

repair their boats if possible, pick up people from boats in danger of sinking, and provide food, water, and medical assistance.

They question all the refugees they contact to determine if they have seen any Americans as prisoners, or know the location of any American war dead.

Says Colonel Bailey, "Since our operation began two years ago, through our sources, we have been responsible for turning over to the Defense Intelligence Agency information on many first hand sightings of Americans being held in prisons, forced to work on road gangs and being held in caves. The Defense Intelligence Agency has confirmed over 484 first hand live sightings."

Film Actress Tippi Hedren is on the Board of Directors. The Advisory Board includes General Westmoreland, former Commander in Vietnam; Actor Yul Brynner; Senator Jeremiah Denton, himself a prisoner of war in Vietnam; singer Robert Goulet; and Congressman Jack Kemp, among many other distinguished Americans.

In commenting on Operation Rescue, and vouching for the honesty and integrity of Colonel Bailey and his colleagues, Senator Denton said in a letter:

"Operation Rescue has been important in helping to locate helpless Amerasians, children who have no hope for the future should they remain in Southeast Asia. The rescue-at-sea aspect of this program has already been instrumental in preventing indescribable cruelty to Vietnamese refugees on the seas, the rape and murder of young women, and the deaths of older men and women at the hands of the pirates who infest those waters."

The Senator urged us all to do what we can to assist these efforts. If you would like to help in this noble, important, charitable, and patriotic work, your tax deductible contributions can be sent to: Operation Rescue, 1411 "K" Street, N.W. #900, Washington, D.C. 20005.

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Our 97th Year
A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service
CORNER

26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

Rev Ronald J. Lawinski

Father attended Assumption BVM Elementary School, 12242 S. Parnell Ave., Chicago and Quigley Preparatory Seminary, Chicago. He holds the Licentiate in Sacred Theology degree from St. Mary of the Lake Seminary, Mundelein. His graduate work included liturgical study at the Faculte Catholique, Lyons, France. Father Lewinski was ordained to the priesthood in 1972.

In recent years Father Lewinski, while serving as As-

sociate Pastor at St. Marcelline Church, Schaumburg, has been a liturgical consultant to some 60 dioceses in the U.S. He serves on the US Bishops' Committee on Liturgy, and as a steering committee member of the North American Forum for the Catechumenate.

Father Lewinski's other assignments as Associate Pastor have included: St. Francis of Rome Church, Cicero, 1972-78; St. Hilary Church, 5600 N. Fairfield Ave., Chicago, 1978-79.